

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'

יום שני, י' בחשוון תשע"ה, 3 בנובמבר 2014

נוכחים:

- ראש המועצה	עודד רביבי
- חברת מועצה	דבורה גיני-מלכי
- חבר מועצה	אבי חדידה
- חבר מועצה	מיכאל בן דהן
- חברת המועצה	נעמה טל
- חבר מועצה	דובי שפיר

משתתפים:

- גזבר המועצה	שרון הורוביץ
- החברה כלכלית לפיתוח אפרת	דוד ישראלי
- מנכ"ל החברה הכלכלית לפיתוח אפרת	אדמונד חסון
- מבקר המועצה	תמיר פוגל
- מהנדס המועצה	משה בן אלישע

נמצא בעמוד	אושר	החלטה	נושא
3-5			סימון תמרור שכונת הזית מזרח
5	אושר בפה אחד	שכר בחוזה אישי בגובה 70% משכר בכירים.	שכר יוסי קרוטהמר- מנהל מח' חינוך
5-7			מועצה דתית
7-8	אושר בפה אחד	אושרו התב"רים- תימוך מתחם קרית חינוך בזית + סל תרבות	תב"רים
8-9			שילוט הבתים באפרת
9-11		ידונו בנושא בישיבת המועצה הבאה	כניסת פועלים- ועדת ביטחון, סגירת שער צפוני בשבת
11-12			מירוץ אפרת- הזות תאריך
12-13			מלגות של הפדרציה העולמית של יהדות מרוקו
13-14			גבעת העיטס- עדכון מישיבה עם מזכיר הממשלה
15-16			עבודות בשכונת הגפן
16-18			ישיבה עם שר התחבורה- עדכונים
19			דגן
19-21			פרויקט "שבת" ופתיחת הכביש בשכונת הזית והשארנו פעור
21			עדכון ועדת מכרזים
22			תוכניות עבודה
22-29			בתי כנסת
29-37			דוחות כספיים חברה כלכלית

משה בן אלישע: ועדת תנועה דנה בתכנית סימון תמרור של שכונת הזית מזרח, שכונת הזית בבניה. התמרור מתייחס מהכיכר המרכזית ועד לפארק הזית - - - . זה הקטע שאנחנו מדברים עליו. הקטע הזה מורכב ממעגל תנועה אחד פה, מעגל תנועה אחד נמצא פה. זה כביש דו סטרי לכל האורך. בקטע הזה, יש פה - - - לאוטובוסים, להסעות תלמידים. פה יש כביש שירות, תיכף נדבר עליו, שמקיף את כל השכונה. יש כניסה לפרויקט מפה, כניסה לפרויקט מפה. אפשר לראות את הכניסה. זה רחבת כיבוי אש לגבי הבניינים החדשים - - - . זו גם הכניסה לחניון שנמצא בתוך המגרש. כל הקטע היותר מזרחי - - - יש כניסות למגרשים. כל הפרויקטים מלויים בחניה מקבילה איפה שאין כניסות, גם פה לגם לכל אורך הדבר הזה. יש כביש שירות כאן. אפשר לראות פה את הפתרון של החניה, כביש שירות חד סטרי לכיוון הזה, כאשר משני צידי הכביש יש איסוף ילדים. יש לנו פה חניה לפרויקט של שחר מהחלק האחורי וגם כן חניה בתוך המגרשים של החלק הקדמי וגם חניה מקבילה מלווה את כל הפרויקט של - - - מהצד הזה לאורך כל הדבר הזה עד לכאן, כביש חד סטרי עד לפה. מפה יש כניסה רק לרכב מורשים. כמובן פה אין כניסה. גם פה יש כניסה עד לפה לרכב מורשה. מפה זה חד סטרי שוב.

דורון כהן: מאיפה לאיפה יש דרך מורשה?

משה אן אלישע: פה, לכיוון הזה. פה יש יציאה. פה אין כניסה בכיוון הזה. פה יש כביש מורשה בגלל שיש פה בית אחד שהחניה שלו היא מפה, ככה זה כתוב מבחינת התכנית ומפה זה חד סטרי וגם כניסה לרכב מורשה לדבר הזה.

אבי חדידה: לאן זה ממשיך?

משה בן אלישע: זה מקיף את השכונה. זה הקוטג'ים. זה - - - לאוטובוסים להסעות תלמידים. המפרץ יותר רחב מראש ברוחב 3 מטר כדי לאפשר את הכניסה של האוטובוסים. כאן יש לנו כביש גישה לכיוון אורות יהודה והגנים החדשים שייבנו פה. זה מעגל התנועה שנמצא פה עם כל התמרור. פה יש כניסה לרכב מורשה לדבר הזה. זה לא משרת אף דירה. הדירות פה משורתות מבפנים, לא משורתות מאחור בשונה מהקטע הקודם.

אבי חדידה: הכביש הזה סלול?

משה בן אלישע: היום הוא סלול בסלילה ישנה מפני עשר שנים. יש לנו גם כן נושא של תחבורה ציבורית. בכניסה למועדון נוער, הכביש הזה שמוביל לאורות יהודה, בהמשך הוא

נושק במועדון.

דובי שפלר: הוא מגיע עד לסניף?

משה בן אלישע: אמורות להיות מדרגות שיורדות מהכביש הזה למועדון.

דובי שפלר: המדרגות האלה יאפשרו גם נגישות נכים?

משה בן אלישע: לא, - - - -

דבורה גיני-מלכי: כרגע הסניף לא מונגש? זה מה שאתה אומר?

משה בן אלישע: אפשר בדרך עפר.

דבורה גיני-מלכי: לא עם מכונית, עם עגלה, נגיד אם יש ילד נכה.

משה בן אלישע: התכנון צריך לקחת בחשבון לעשות במקביל לכביש כדי שיהיה - - -

קריאה: היום זה חשוף.

משה בן אלישע: תחבורה ציבורית – היום אוטובוסים נכנסים לזית מפה ועושים את הלופ. בעתיד

האוטובוסים לא יכנסו דרך הרחוב הזה, הם יכנסו מפה. אז כאן יש לנו תחנה

אחת.

דובי שפלר: אתה מציג את מה שסוכם כבר עם משרד התחבורה?

עודד רביבי: הוא מציג את מה שתכנן יועץ התחבורה.

דובי שפלר: ועדת תנועה אישרה?

עודד רביבי: כן, כן.

משה בן אלישע: ועדת תנועה אישרה. מהצד הנגדי יש לנו כאן תחנה. ממשיכים הלאה, יש לנו עוד

תחנה אחת פה, תחנה בצד השני, תחנה אחת פה לפני הסיבוב ועוד תחנה באזור

הזה. אני חושב שצריך לשים פה תחנה. היא משרתת את כל הרחוב התחתון של

פיטום הקטורת.

דבורה גיני-מלכי: היא תלך מכאן ואז היא תעלה דרך הדקלים?

משה בן אלישע: היא תעלה על הדקלים ומשם היא חוזרת - - -

עודד רביבי: שם היא תיפנה ימינה.

דבורה גיני-מלכי: לפיטום הקטורת.

עודד רביבי: זית שמן עליון יצטרכו לרדת ברגל וזית שמן תחתון לקחת אוטובוס. בן אדם

יוצא מברקן, יהיו לו שתי אפשרויות: או ללכת ימינה לכיוון המפגש של פיטום

הקטורת עם זית שמן או לקחת שמאלה למפגש של זית שמן עם רחל אמנו, איפה שפארק הכבשים.

דבורה גיני-מלכי: זה לא רחל אמנו. קראתם לו מתתיהו.

עודד רביבי: החלק הראשון הוא רחל אמנו.

דבורה גיני-מלכי: בקיצור, פינת מתתיהו-רחל אמנו.

משה בן אלישע: יכול להיות שהפתרון, שהאוטובוס יסע באותו מסלול בשני הכיוונים, גם כשהוא בא מירושלים וגם כשהוא יוצא מירושלים, יסע דרך המסלול הזה כי לדעתי זה הפתרון הכי נוח לכולם.

דובי שפלר: איפה תהיה התחנה בפיטום הקטורת-בית שמן?

משה בן אלישע: איפה שהיא היום. אין שינוי.

מיכאל בן דהן: משה, משהו שהוא הרבה יותר עקרוני וזה חשוב ללא ספק, טענה שעלתה השבוע בעיקר ביום שישי. אני קיבלתי לפחות משהו אנשים מבית הכנסת הערות על שאין קירוי לתחנת אוטובוס בתחנה מרכזית.

עודד רביבי: אני אגע בזה. זה ממש לא קשור לזה. טוב, תודה רבה משה. כמה דברים טכניים: אחד, יוסי קרוטהמר, מנהל מחלקת חינוך נבחר במכרז כדת וכדין. הסתבר שצריך לאשר את שכרו, שאני לא יודע למה אנחנו צריכים לאשר את זה, אבל בכל מקרה אלה ההנחיות כרגע של משרד הפנים. יש שם כל מיני תקנות שהם הוציאו ולכן בעצם יצאה בטעות הבקשה שתצביעו על זה טלפונית, אז אמרתי, אנחנו נעשה את זה פה בישיבה, זה לא כזה דחוף. בעצם צריך לאשר את העסקה שלו בחוזה אישי בשכר בגובה 70% משכר בכירים, שאלה ההנחיות במילא של משרד הפנים. מדובר בתפקיד סטטוטורי. נבחר לתפקיד במכרז ביום 21 ביולי 2014 והחל את עבודתו ב-3 באוגוסט 2014. שאלות?

דובי שפלר: השכר שלו זה מה שהיה השכר של המנהל הקודם?

עודד רביבי: כן. מי בעד? כולם בעד, אף אחד לא נגד, אף אחד לא נמנע. תודה רבה.

החלטה: אושר בפה אחד שכר בגובה 70% משכר בכירים ליוסי קרוטהמר- מנהל מח' חינוך

מועצה דתית – בניגוד לכל מיני שמועות, לכל מיני השערות, אנחנו פעלנו במרץ כדי לאשר את כינונה של המועצה הדתית. על פי חוק היינו צריכים להעביר את כל המסמכים למשרד הדתות עד ה-21 באוקטובר. העברנו את זה אם אני זוכר נכון בסדר גודל של ה-10 באוקטובר עם כל המסמכים הנלווים ועם כל ההחלטות

וכל ההצהרות. מסתבר שמשרד הדתות לא יודע לאשר את הרכבי המועצות הדתיות על פי מה שקבוע בחוק והכניס למעלה מ-100 מועצות דתיות במדינת ישראל למצב שהמועצות הדתיות חדלו מלכהן ב-21 באוקטובר, ביניהם גם המועצה שלנו כי הם לא הספיקו לעבור על הטפסים. יש רשויות שלקחו את משרד הדתות לבג"ץ על הסיפור הזה, סוגיה בכלל לא פשוטה, אסור לזלזל בה, יש לה השפעה על הרציפות של יושבי הראש של המועצות הדתיות המכהנים. יש לזה משמעות של מי בעלי זכות חתימה בחשבונות הבנק. יש לזה משמעות של איך המועצות מתפקדות. כאשר התחילו לצוף השאלות למשרד הדתות, אז הוא הוציא הודעה שהוא ממנה מועצות זמניות עד אשר הוא יגמור לבחון את הטפסים שהוגשו לו. לצורך העניין, במועצה הדתית באפרת הוא מינה את בוב לנג כיושב ראש המועצה הדתית באופן זמני, כממונה זמני, אבל יש בעיה מי בעל זכות החתימה השני בחשבון כי חברי המועצה הדתית הנמצאים חדלו מלכהן כי המועצה התפרקה ב-21 באוקטובר. מנכ"ל משרד הדתות מינה את רפי אוסטרופ כבעל זכות חתימה שני לאפרת, שזאת סוגיה מאוד מעניינת. רפי אוסטרופ הוא ראש המועצה הדתית בגוש עציון.

קריאה:

וגם המינוי שלו עוד לא אושר.

עודד רביבי:

המינויים הם מינויים פרסונאליים, הם בכלל לא בתוקף תפקידו כיושב ראש מועצה דתית. בכלל יש פה שאלה הרבה יותר מהותית, איך מנכ"ל משרד הדתות מחליט מי יהיה עכשיו בעל זכות חתימה בחשבון של המועצה הדתית של אפרת עם כספים שלנו. הצליחו לעשות מזה סלט אחד גדול. כמו שאמרתי, יש רשויות שלקחו את זה לבג"ץ. זו לא פעם ראשונה שזה קורה, זה קרה גם פעם שעברה. פעם שעברה מה שנמסר לי זה שבוב וחיים שמל המשיכו לחתום במשך שלושה חודשים בבנק למרות שהמינוי שלהם לא היה בתוקף וככה עשו את זה. מי משלם משכורות? איך משלמים משכורות? נשגב מבינתי.

דבורה גיני-מלכי: אני לא הבנתי מה היתה הבעיה. למה הם אישרו את ההרכב?

עודד רביבי: כי לוקח להם זמן לעבור על כל המסמכים.

דבורה גיני-מלכי: טכני לא הספיקו לשבת בישיבות.

עודד רביבי: לא יודע. בקיצור, זה מצבה של המועצה הדתית היום. ב-21 באוקטובר פקעה כהונתה של המועצה הדתית הקודמת למרות שאנחנו אישרנו את זה במועד שנקבע, לא קיבלנו את אישור משרד הדתות לסיפור הזה.

אבי חזידה: הם החלו לתפקד?

עודד רביבי: קיבלנו אתמול בפקס ממנכ"ל משרד הדתות: "לפי סעיף 6/ב/2 לחוק שירותי הדת היהודיים אני מודיע כי בתוקף סמכותי לפי סעיף זה וזה לחוק שירותי הדת היהודיים, כפי שתוקפם בנספח מספר 12, דיני דתות לתקנון המועצות המקומיות יהודה ושומרון, אני אמנה את מר בוב לנג לכהונת ממונה בעל סמכות הכרעה ואת מר רפי אוסטרופ לממונה שאינו בעל זכות הכרעה על המועצה הדתית באפרת עד ליום ט' בטבת, 31 בדצמבר".

תב"רים – הטבלה נמצאת לפניכם. אתם רואים בסך הכול את הסכומים. השורה הראשונה היא המשמעותית ביותר מבחינתנו, הישג מאוד גדול. היו לנו שני מכשולים גדולים לפיתוח קריית החינוך בזית. אחד, מי שראה את ישיבת אורות יהודה, את המרפסת שבנו מעל הצוק, בעצם יצרו שם מצוק שהוא לא בטיחותי ולא היה לנו מקום לגישור על בניית הקיר בכביש הגישה לקריית החינוך, שגם הוא לא תוקצב על ידי משרד החינוך ולא תוקצב על ידי משרד השיכון. שני הרכיבים האלה היוו נקודות גדולות לדאגה, איך אנחנו מפתחים את קריית החינוך. בסופו של דבר השורה הראשונה שאתם רואים פה בטבלה נותנת מענה לשתי הדרישות האלה והצלחנו לגייס את הכסף ממשרד השיכון, ובכך אנחנו בעצם מיישרים שם קו. שני הדברים האחרים פחות או יותר מדברים בעד עצמם.

דובי שפיר: זה לא משהו חדש, הסעיף השני. זה לא איזה משהו שקיבלנו.

שרון הורוביץ: לא, לא. החלטנו שזאת רצועה רב שנתית, לאשר לפתוח תב"ר תוך צפי של חמש שנים הקרובות, שכולו למעשה תשלומי הורים שיגיעו לקרן. נפתח קרן לסל תרבות. כל שנת לימודים הקרן תעביר את הסכום שנגבה על ידי ההורים והסכום הזה בפיקוח של מנהלת מחלקת גני ילדים וועדי ההורים בגני הילדים. יוציאו את הכסף על סל תרבות לפי חוק.

אבי חזידה: גם היום אנחנו עושים את זה דרך התקציב השוטף.

דובי שפיר: ההכנסה השנתית הקבועה היא 450,000 שקל מהורי הגנים, מסל תרבות?

קריאה: לא, פחות.

אבי חדידה : בעצם אנחנו מעלים את התשלומים?

שרון הורוביץ : עד היום הזה בתוך התקציב השוטף. הבעיה של התקציב השוטף שהוא מינואר עד דצמבר. שנת לימודים היא מ-1 בספטמבר עד 31 באוגוסט. לא יכולנו לכוון בדיוק את ההוצאה של הכספים, כי הדבר הזה, אתה לא יכול לצבור אותו משנה לשנה כי יכול להיות שהילד שלך עלה לכיתה א' אבל בשלב ראשון אתה רוצה לנצל את הכסף השנה.

עודד רביבי : שאלות? מי בעד? כולם בעד. אף אחד לא נגד. תודה רבה.

החלטה: אושרו 2 התב"רים בפה אחד

שילוט בתי מגורים – דב הכין נוסח פניה לתושבים. דובי יזכיר לכם מה היה ומאין נולד הרעיון.

דובי שפיר : בישיבה ביולי כמדומני אני העליתי את הנושא שיש בתיים באפרת שלא משולטים, אין להם מספר בית, שם הרחוב, ודיברתי גם על אפשרות שלבתיים פרטיים יהיה גם את שם המשפחה. בסיכום הישיבה אחרי שהיה דיון על זה, אז עודד הציע שאני אכין איזשהו מכתב. זה המכתב שהכנתי כטיוטה להערות, מי שרוצה להעיר. בסוף זה מכתב שאמור להישלח על ידי המועצה אל התושבים. יש במכתב הזה גם דברים אופרטיביים לביצוע על ידי מחלקת שפ"ע. הלכתי אפילו צעד אחד קדימה עם התחרות כדי לעודד את זה, אבל בוודאי שמחלקת שפ"ע תצטרך להאריך את משלוח המכתב כדי לקבל הצעות מחיר מקבלנים בתחום הזה ושאנשים שיפנו יוכלו לדעת על לפחות 2-3 קבלנים שעושים את זה, זה מתוך הנחה שהמועצה לא משלמת את זה.

דורון כהן : כשאתה אומר חיברו לחשמל, חיברו לחשמל על ידי מחלקת שפ"ע או על ידי התושב?

דובי שפיר : חיבור לחשמל, הכוונה היא - - -

קריאה : מחלקת שפ"ע זמינה עבורכם להתייעצות בדבר אופן - - -

דובי שפיר : זה התייעצות. אגב, אני בעצמי דיברתי עם חברה כזאת שעושה את הדברים האלה. הוא הסביר לי את כל הוריאציות והאופציות שקיימות. המחיר לא בשמיים לשלטים עם אור.

קריאה : אנחנו לא מחייבים - - -

דובי שפיר : אתה רואה מהמכתב שזאת המלצה. עקיבא נדמה לי אמר באותה ישיבה שיש כזה חוק עזר. אני לא חושב שכרגע צריך לאכוף את החוק. צריך לפנות לתושבים, לעשות על זה פרסום כמובן אחרי שתיערך מערכת ההכנות על ידי מחלקת שפ"ע מבחינת החברות ואז כשנגיע ונראה שזה מתקדם, אז או שהרוב יעשו את זה ואז נחיה עם כאלה שאין להם, בודדים, או שהרוב לא יעשו את זה ואז נצטרך להחליט מה עושים עם זה, או שיעשו חלק וגם אז נצטרך להחליט מה עושים עם זה הלאה.

אבי חדידה : זה יחול גם על בניינים?

עודד רביבי : המכתב ישלח לכל תושבי אפרת. בבניינים להערכתך זה הכי קל כי אז ועד הבית יודע לארגן את זה.

דבורה גיני-מלכי : כמה זה צריך לעלות?

דובי שפיר : שלט מואר עם מנגנון שנכבה ונדלק, וכמובן מחלקת שפ"ע תבקש הצעת מחיר של לא אחד-שניים אלא אנחנו נפנה אליכם עשרות אם לא יותר מזה, סדר גודל של 200 שקל לכל הפרוייקט כולל ההרכבה, משהו כזה, ולשלט הכי מתקדם, לא סתם שלט אלא עם תאורה.

עודד רביבי : אם אין הערות על הנוסח, אנחנו נדאג לארגן את מחלקת שפ"ע ואז להפיץ אותו לתושבים.

יש שני נושאים שאנחנו לא נעלה היום כי נדב לא יכול היה להגיע וגם במידה מסוימת הוא לא מוכן לגביהם, אחד זה הסיפור של כניסת פועלים עם ועדת ביטחון. משקיעים לא מעט חשיבה על הסיפור של כניסת פועלים ומנגנוני השמירה. האתגר הוא לא פשוט. אנחנו מדברים היום על מאות פועלים שנכנסים ביום לאפרת. זה מתחלק לשני סוגים עיקריים. יש את הסוג שמגיע לאתרי הבניה הגדולים, ששם יחסית הסיפור בשליטה, ושומרים שנכנסים לאתרים הקטנים, לאתרי השיפוצים, ששם לרוב השומרים הם לא שומרים מיומנים בהכרח והשמירה היא לא מספיק איכותית. מנסים למצוא את שביל הזהב בין חוקי העזר הקיימים, בין מה שמותר לנו, בין מה שאנחנו היינו רוצים לראות ובין האתגר של לשמור על רמת ביטחון מרבית. הדעות בוועדת הביטחון הם בין כאלה שאומרים, אל תכניסו בכלל פועלים ערבים, לבין כאלה של תכניסו פועלים ערביים בכלל בלי שמירה. דורון כיושב ראש צריך לנסות לתמרן. לא פשוט. זה

סיפור אחד. הסיפור השני זה סיפור סגירת שער בשבת. כבר לפני כארבע שנים העברנו החלטה שאנחנו סוגרים את אחד השערים בשבת. בזמנו סגרנו את השער הדרומי, כי השער הצפוני בכלל לא היה ניתן לסגירה. לא היה בו שער. אז עשינו את השיפוץ של מעגל התנועה הדרומי. כשהשלמנו את העבודה על מעגל התנועה הגענו למצב שאנחנו לא יכולים פיזית לסגור את המפתח שם כי נוצר מפתח יותר מדי גדול עם הנתיבים ובעצם הגענו למצב ששני השערים פתוחים. הרציונל מאחורי סגירת אחד השערים היה חסכון של למעלה מ-100,000 שקל בשנה רק על שבת מבחינת עלויות של השומר במשמרות השבת. לאחרונה אם שמתם לב, בצפוני הצבנו שער צהוב ובעצם אנחנו מגיעים למצב שאנחנו יכולים לסגור אותו פיזית. בקטע הזה נדב עוד לא גמר להכין את העבודה כדי להציג לכם את זה ואז ברגע שזה יהיה מוכן, נציג לכם את זה ונראה איך אנחנו מחדשים את אותה החלטה שהיתה במועצה. אין לזה משמעויות ביטחוניות. את השאר אפשר לפתוח מהמוקד בכל אירוע. זה שער חשמלי שיש גם מוקד שליטה עליו.

אבי חדידה: מה עושים למשל עם הסעות אחיות, רופאים?

עודד רביבי: בזמנו זה לקח בדיוק שבועיים להרגיל את הנהגים להיכנס אך ורק מהצפוני.

אבי חדידה: זה לא עניין של להרגיל. זה מאריך מאוד את הדרך שלהם, כי בדרך כלל הפיזור, אני מדבר מניסיון, יש לי אחות. הפיזור לאחיות שגרות באפרת, הרי ההסעה לוקחת את כל אזור הגוש, לפעמים גם את קריית ארבע וזה שנכנסים למשל מהצפוני ויוצאים מהדרומי ולפזר ביישובי הגוש, זה מאוד חוסך במקום שאם תהיה לו רק כניסה אחת ויציאה אחת, למשל הוא יכנס מהדרומי, יצטרך להגיע עד לזה ויחזור חזרה.

דבורה גיני-מלכי: מה קורה במקרים נקודתיים כשמישהו מתפנה לבית חולים, שכל בתי החולים הם בכיוון של הצפוני?

עודד רביבי: מדובר על סגירה רק כלפי פנים. הסגירה היא סגירה הרמטית, שער הזזה.

אבי חדידה: אגב, לעניין השמירה, אני דווקא שוחחתי עם קצין ביטחון של בית"ר עילית, רענן. לפי מה שהבנתי ממנו, זה עובד יופי והוא מוכן לעשות לנו סיור, אז אם אתה רוצה, אני בשמחה רבה יכול לחבר ביניכם.

דבורה גיני-מלכי: זאת אומרת שאם מישהו צריך להתפנות בחירום, הוא יכול להרים טלפון למוקד ולבקש שיפתחו לו את השער?

עודד רביבי: אני עוד לא סוגר את השער. צריכים לעשות עבודה, לראות איך מיישמים את זה. בזמנו ההחלטה היתה לסגור את הדרומי. כל השאלות האלה של נסיעה לכיוון בתי חולים, לא התעוררה. כל הנסיעה בשבת של האחיות, לא עלתה. צריך לראות.

דובי שפיר: עם כל הכבוד לשיקולים, אחיות, דתל"שים וכל זה, בסוף מוטל פה על כף המאזניים שיקול נכבד מאוד שיכול לגבור על השיקולים האחרים. אני רק אומר שצריך לשמוע את נדב על העניין הביטחוני. הוא בעל המקצועי מבחינתי. אם הוא יגיד שמבחינה ביטחונית הגנה על שתי שכונות הצפון היום לפחות עד גמר הבניה מניח את דעתו - - -

אני באופן אישי מוטרד מהעדר נוכחות של איש ביטחון בשער הצפוני, דבר אשר עלול לגרום לירידת בתחושת הביטחון של תושבי השכונות הצפוניות ואבקש שנדב יתייחס לכך בדבריו.

דבורה גיני-מלכי: אז השאלה היא האם אפשר עדיין, אם השיקולים האלה יגברו, כן לסגור את השער הדרומי.

עודד רביבי: אין לי אפשרות לסגור את השער הדרומי. המפתח היום של מה שנוצר שם אחרי שעשינו את ההרחבה של מעגל התנועה יצר מצב שאני לא יכול לסגור.

דורון כהן: השאלה מה הנפח של היציאה בשבת.

עודד רביבי: פחות או יותר חצי חצי. נדב יעשה את שיעורי הבית על הקטע הזה וברגע שהוא יהיה מוכן הוא יציג את זה ואז אנחנו נהיה מוכנים.

מרוץ אפרת – כמו שאמרנו לכם, אנחנו הפקנו את הלקחים מפעם שעברה ובעצם קבענו תאריך שחשבנו שהוא אולטימטיבי. אחרי שקבענו אותו ותאמנו אותו עם המשטרה, הגיעו טענות מגוש עציון שהם רוצים לעשות באותו תאריך וזה תאריך שלהם. התחלנו דו-שיח עם גוש עציון כולל הצעה לעשות את המרוץ ביחד. התחיל איזשהו דו-שיח. בדפי פרשת השבוע לא של שבת אחרונה, שבת לפני זה, ראינו הודעה שגוש עציון מכריזים שהם עושים את המרוץ באותו תאריך שאנחנו כבר הודענו שאנחנו עושים. קצה נפשי מהמלחמות איתם. אנחנו מדברים על המרוץ שאמור היה להיות ב-27 במרץ. בשורה התחתונה, אנחנו שינינו את התאריך. הקדמנו אותו לשושן פורים שזה ה-6 במרץ. זה יוצא יום חופש מבתי הספר. ב-27 במרץ בהתחלה זה היה אמור להיות יום חופש מבתי הספר. אחר כך שינו את לוח

החופשות. בסוף זה לא יוצא יום חופש מבתי הספר. זה לא יוצא לנו בספירת העומר. זה יוצא לנו קצת לא טוב כי זה בדיוק בין מרתון ירושלים למרתון תל אביב, אבל אין תאריכים אולטימטיביים בקטע הזה.

דבורה גיני-מלכי: מה זה בין?

עודד רביבי: שבוע לפני, שבוע אחרי. בדיוק באמצע. מי שרץ מרתון, לא יכול לרוץ כל שבוע מרתון.

דבורה גיני-מלכי: זה לא מרתון.

עודד רביבי: גם חצי מרתון לא רצים שבוע אחרי שבוע. ההנחה שלנו בסופו של דבר היא שהרצים המקצועיים, שאין יותר מדי כאלה באפרת, אז אם הם ירוצו את מרתון ירושלים ומרתון תל אביב, אז הם יעשו אצלנו את המקצה של ה-10 קילומטר ונתכבד בנוכחותם בקטע הזה. הודענו לגוש עציון שאם הם עדיין רוצים לעשות את המרוץ ביחד, זה התאריך החדש. אם הם רוצים ללכת ראש בראש, אז הם קיבלו את התאריך שהם רצו ושיסתדרו איתו.

דבורה גיני-מלכי: איפה עושים פה חצי מרתון?

עודד רביבי: זינוק מהעיטם ומקיפים את אפרת. הזינוק של ה-10 קילומטר יהיה בפארק העשור ויקיף את אפרת.

דבורה גיני-מלכי: כמו בשנה שעברה, אותו מסלול?

עודד רביבי: פחות או יותר. אנחנו קצת משנים. אנחנו לא נכנסים לרימון. לא הצלחנו לשנות את השיפועים. אנחנו עובדים על זה. אני בספק אם נספיק עד למרוץ להנמיך את השיפועים. אנחנו טיפה יותר מתחשבים מבחינת התנועה, כלומר ברימון. מצד שני כנראה שתהיה חסימה מוגדרת לפרק זמן נתון שעליו כולם ידעו מראש, כדי לא ליצור את המלחמה עם הנהגים, אבל הכניסה לתוך הרימון יצרה הרבה מאוד אתגרים ודרישות בטיחותיות של חסימות, שפשוט התעסקו בעיקר רק עם הטבעת של הרימון וזה לא היה שווה בצער המלך ולכן טיפה שינו את המסלול. 5 קילומטר פחות או יותר חוצה את אפרת ו-2 קילומטר עממי פחות או יותר בתוואי שהיה פעם שעברה.

אבי חדידה: מאיפה המקור התקציבי למרוץ?

עודד רביבי: פעם שעברה הצלחנו לגייס תרומות ותקציבים מיוחדים לסיפור הזה. אנחנו מאמינים שגם הפעם נצליח לגייס את זה. זה מבחינת מרוץ אפרת.

עדכונים נוספים – חלק מכם ראיתם את התמונות. היה ביום חמישי טקס חלוקת מלגות של הפדרציה העולמית של יהודי מרוקו. אנחנו פתחנו איתם דו-שיח לפני מספר חודשים והם יזמו את חלוקת המלגות לתושבי אפרת בתמורה לזה שאנחנו נותנים מציינג למה שהם מביאים מהבית. הם ביקשו שנקים סניף באפרת, ומיכאל לקח על עצמו להיות יושב ראש הסניף באפרת. מיכאל גם יצג אותנו בטקס. היתה אמורה להיות אשת ראש הממשלה שבסוף לא הגיעה, אבל בסך הכול קיבלו 12 בני אפרת מלגות, מכל העדות גם אם הם גרים בקרוואנים לא חוקיים. זה פדרציה שמי שעומד מאחוריה זה סרן בן שטרית. באמת הם עושים המון דברים מאוד מאוד מעניינים. אנחנו מצאנו אצלו נקודה חמה בלב. את חגיגות המימונה השנה בלילה עושים בלוד עם ראש העיר יאיר רביבו ולמחרת את האירוע המרכזי של הפדרציה הם רוצים לעשות באפרת. כבר יש תכנית, יש רעיון.

דבורה גיני-מלכי: זה הפדרציה המרוקאית או הצפון אפריקאית?

עודד רביבי: המרוקאית. בשורה התחתונה, האירוע המרכזי של היום יהיה פה כאשר זה איזשהו פנל, "צדק צדק תרדוף". חלק מהמרצים הוא דואג להביא, חלק מהמרצים, הוא ביקש שאנחנו נדאג להביא. אחרי זה יהיה איזשהו אירוע גם מוזיקאלי וגם מאכלים, קולינארי. המתנ"ס מעורב בזה, מיכאל מעורב בזה, וזה אנחנו מתכננים לקראת המימונה באיסרו חג של פסח.

מזכיר הממשלה – נפגשתי איתו היום סביב הסיפור של העיטם. בשורה התחתונה, דיווחתי לכם על החלטת בג"ץ. אני חייב להגיד שמזכיר הממשלה עוזר לנו מאוד. אנחנו שם הצלחנו להציל ממש בדקה ה-90 סדר פעולות שהמנהל רצה לעשות, ולמזלי על סמך שכנוע שלי את הבנתי את פסק הדין של בג"ץ, מזכיר הממשלה נתן את כובד משקלו כדי שנלך במתווה הזו ובעצם כרגע אנחנו שם במקצה שיפורים מאוד משמעותי. יש מספר חלקות שצריכים לחזור לוועדת הערר ואנחנו מנסים לקדם, לראות מה אנחנו יכולים לעשות, פעולות יותר ממשיות בעיטם. הוא יחד איתנו בנקודה הזאת. זה לא פשוט במציאות המדינית העכשווית אבל צריך לרתום גם את שר הביטחון, גם את ראש המנהל האזרחי וגם את מתאם הפעולות בשטחים, והיום היתה איתו ישיבה טובה בקטע הזה ואני מקווה שנתקדם. נקודה נוספת שהעליתי בישיבה איתו זה הסיפור של

הכניסה הצפונית. אנחנו שם במסלול תקלה. בעצם התכנית הרעיונית לכניסה הצפונית היתה שברגע שמנהלת קו התפר תבנה את גדר ההפרדה, גדר הביטחון, יסללו כביש כניסה חדש לאפרת. כרגע לא עובדים על תוואי גדר ההפרדה, כלומר שלא עובדים על תוואי כניסה חליפי. ברור לכולם שעיקול הברך לא מסוגל להכיל נפח תנועה של עוד 1,000 משפחות והמשמעות היא ליישר את הברך. ליישר את הברך, המשמעות להיכנס להליכי הפקעה של קרקעות של פלשתינאים, שזה דבר לא פשוט ולא קצר. הוא מודע לבעייתיות. הוא הולך לנסות לקדם את זה כאשר בעצם יש אחת משתי חלופות שאותן המנהל יצטרך לקדם: או ישור הברך בטענה שהכביש משרת את שתי האוכלוסיות או בעצם ללכת עם מנהלת קו התפר לבנות את קטע הגדר בקטע הצפוני כי בעצם ההפקעה נועדה לצרכי ביטחון ואי אפשר לעשות כביש למטרות אזרחיות על הפקעה ביטחונית, ואז ברגע שבונים את הגדר, אז אפשר יהיה לבנות את הכביש אחרי זה. אנחנו איתו בשיח עקבי ונראה איך אנחנו מתקדמים.

דובי שפיר : יש פה פוטנציאל לקצת סכנה, שלא יתקרב יותר מדי - - -

עוזד רביבי : דבר ראשון אתה צודק. דבר שני, גם הוא מבין את זה. אנחנו גם דיברנו על שינוי תוואי הגדר מבחינת העיטם. מבחינתו כרגע זה ברור שתוואי הגדר, משנים אותו, להקיף את העיטם, אבל הדברים האלה, הוא אומר, בואו לא נדבר על זה עכשיו כי כרגע אף אחד לא מתעסק בגדר. לגבי הכניסה הצפונית, צריך למצוא לזה פתרון. אלה כרגע שתי החלופות שנמצאות על השולחן ובעצם הוא מנסה לדחוף את מקבלי ההחלטות לקבל את ההחלטה, חלופה שהם רוצים, שתעלה הכי פחות ושתהיה הכי מהירה. אנחנו מבינים לאיזו חלופה הוא מנסה לדחוף אבל צריך בשביל זה שכולם יהיו מאחורה ויהיו יחד איתו כדי לקדם את זה. אנחנו עושים את הכול כדי לקדם את זה, כדי שבאמת היחידות יתחילו להיות מאוכלסות. נראה את הפתרון שם באופן.

שכונת הגפן, 11 בנובמבר שזה יוצא רביעי הבא מתחילים את העבודות. רחוב הגפן הופך להיות חד סטרי מצפון לדרום. הקטע היחיד שיהיה דו סטרי זה עד למרכז שיינפלד כדי שמתעמלות יפית לא יצטרכו לנסוע דרך הגפן אלא פשוט יכנסו לחניה ויפנו שמאלה. כל היתר יהיה חד סטרי. בעצם העבודה מחולקת לשלושה שלבים. אנחנו לא הולכים לשנות את הנחיות התנועה במשך השלושה

שלבים השונים כדי לא לבלבל את האוכלוסיה ולא להגיע למצב שנכנס רכב לקטע שהוא בעצם ללא מוצא ואז אין לו איפה להסתובב באמצע רחוב הגפן. אנחנו מנצלים את העבודה על התשתיות של הצנרת בגפן כדי להרחיב את המסוע של הכביש, לצמצם את המדרכה ולייצר עוד חניות.

דובי שפלר : איפה יתווספו עוד חניות?

עודד רביבי : בשיטה של דומינו, שכל מטר של הכביש נבחן איפה יש לי מדרכה שהיא יותר רחבה מ-1.40 אני אוכל, עד שיהיה לי 1.40 מטר. אני בונה עוד מפרצי חניה, טיפה אוכל במקומות שיש בהם צמחייה. בסוף הנסיעה תהיה נסיעה ישרה אבל מפרצי החניה יעברו מימין לשמאל בכביש, כלומר זה יהיה שם ממש עבודת נמלים שעשינו.

דובי שפלר : היום חונים ברציפות משני הצדדים.

עודד רביבי : ימשיכו להחנות ברציפות בשני הצדדים אבל אני מגיע למצב שהמסוע מתרחב ואני יוצר עוד מקומות חניה. יכול להיות מצב שיש לך היום מקום שחונים בשני צדדים ובעצם אני דוחף לשני הצדדים. יכול להיות מצב שיש במקום אחד שאני דוחף רק בצד אחד ימינה או רק בצד אחד שמאלה.

דובי שפלר : אני לא מצליח להבין איך יתווסף.

עודד רביבי : כי יש מקומות שבהם אני מצליח להרוויח עוד מקומות חניה.

דבורה גיני-מלכי : כי אתה עושה אותן ניצבות.

עודד רביבי : אני מוריד חלק מהצמחייה. אני צריך להזיז חלק מהעצים. למשל מול בית הכנסת יש מדרכה מאוד רחבה, שם אני עושה חניות ניצבות נוספות. בשורה התחתונה, מבחינת ספירה של מקומות חניה, הגענו שם לעוד מקומות חניה. שר התחבורה - בשבוע האחרון התקיימו שתי פגישות, פגישה אחת שהודלפה לתקשורת ואחר כך התפוצצה בפגישה אצל ראש הממשלה. היתה כוונה להביא הרבה מאוד כסף לתחום התשתיות ביהודה ושומרון. עשו לנו ישיבות הכנה עם שר התחבורה בקטע הזה. כל רשות הביאה את התוכניות שרלוונטיות מבחינתה כדי להשקיע בתשתיות. אנחנו הבאנו מספר פרויקטים בתוך היישוב, כאשר מבחינתי עיקר הדגש הושם על ציר 60 כדי ששר התחבורה יעבוד על הקטע שמצומת אל חאדר ועד ירושלים, שתי מנהרות, שני גשרים, להרחיב את הכול לארבעה מסלולים. זה דבר שהוא מתבקש. בגין הולך ומתקרב אלינו ובעצם כדי

להבטיח את הנסיעה הרציפה ולא להיכנס לצוואר בקבוק, אני מנסה לקדם את הקטע הזה. עלות הפרוייקט נאמדת ב-400 מיליון שקלים. לא צריך להיבהל מתג המחיר. מה שהוצג לי על ידי עבודה של משרד השיכון, זה שביחידות הדיור שמשווקות בבית שמש, צור הדסה, בגוש עציון ואפרת יש הכנסות למדינה שלוקחות בחשבון את ההרחבה של הכביש הזה. הבעיה היא שלא כל ראשי הרשויות נמצאים יחד איתי בחשיבות של הכביש הזה. כאשר ביקר פה שר התחבורה דיברו איתנו על כביש גוש עציון-ים המלח. במקום להתרכז על משהו שהוא ריאלי, גוש עציון-ים המלח, אף אחד לא עובד על זה, לא ברמה תכנונית ולא ברמה רעיונית. ציר 60 – אנחנו מנסים כרגע להוביל לעבודה הזאת. צריך שם שיתוף פעולה של משרד השיכון, משרד הביטחון ומשרד התחבורה, ושר התחבורה אמר שהוא בהחלט לוקח את זה על עצמו, כי הוא מבין את האינטרס להרחיב את הכביש הזה. אנחנו לא רוצים להגיע למצב כמו שיש בחווארה וכמו שיש היום במעלה אדומים, שכשנכנסים מהכניסות האלה לירושלים, תושבים עומדים בפקקים של שעתיים בבוקר, פקקי תנועה עצומים. במעלה אדומים לא רואים את הפתרון. בתכנית במעלה אדומים זה לעשות שינוי מפלסי בגבעה הצרפתית, דבר שעוד לא התחילו עליו את התכנון. אצלנו בגין מגיע עד אלינו, אז זה פשוט להיכנס להכפלה של ציר 60. זה עיקר הדברים שאני אמרתי לשר התחבורה. לגבי פרויקטים פנימיים, מי שיותר יצג אותנו בקטע הזה זה זמביש. לצערי בסוף הישיבה התפוצצה עם האמירה של לפיד שהוא לא הולך להשקיע כסף בהתנחלויות ובוזה בעצם נגמרה הישיבה. עכשיו האיזונים של חברי הכנסת מהימין, זה שהם לא יתמכו במע"מ אפס אם לא יאשרו את הסעיפים האלה, אז אנחנו נראה לאן זה מוביל. ישיבה שנייה שהיתה איתנו במהלך השבוע האחרון היתה סביב התחבורה הציבורית. בעצם משרד התחבורה עובד בשתי פעימות. פעימה אחת החלה בבנימין ושם יש קווים שהוכפלו ברמה של בין 400 ל-500 אחוז, ברמות התדירות אל מול מה שהיה בעבר ואצלנו הולכים להיכנס אגד תעבורה בסביבות ינואר ואז גם המכפלות האלה אמורות להגיע לפה. בפגישות עם השרים אני משתדל להעלות את הדברים ברמת המקור ולא ברמת המעגל תנועה השכונתי. דיברתי על התחנה המרכזית. השר לא היה מודע, כלומר חוץ מאשר הוא ראה בתקשורת שהתחנה המרכזית בהליכי סגירה, לא היה מודע לזה

שלעיר הבירה במדינת ישראל אין תחנה מרכזית. התחיל לשאול איך זה קרה ומה הפתרון. אנשי המשרד לטעמי די מגמגמים. הרעיון כרגע הוא לקחת את חניון האוטובוסים במגרש שמחוץ למוסד לביטוח לאומי ולארגן שם שטחי קירוי. ברור לכולם ששטחי הקירוי האלה לא יתנו מענה כמו תחנה מרכזית.

מיכאל בן דהן : מה יעשו עם המבנה שקיים היום? סוגרים אותו?

עודד רביבי : לא יודע. אני מבין שיש צו של בית משפט שאוסר עליו לשימוש בגלל הזיהום אוויר. ככל שתושבים, במקום לפנות אליך, מיכאל, יציפו את זה למשרד התחבורה ברמות תדירות ויעשו מזה אירוע תקשורתי, יש סיכוי שיתחילו לטפל בזה. גם אז אנחנו צריכים להבין שלהתחיל לתכנן תחנה, למצוא קרקע, לבנות אותה, זה פרוייקט של כמה שנים. אני ביקשתי מהשר רק את הסיפור הזה, שיתערב בפתרון של התחנה המרכזית. שתבינו שהקווים מבנימין למשל, גם כדי לחסוך בממוגני ירי הולכים רק לנסוע עד פסגת זאב. מפסגת זאב עד ליישובי בנימין יהיה ממוגן ירי והתושבים ירדו בפסגת זאב. לא יהיה להם אוטובוס שממשיך ישר עד לתחנה המרכזית לשעבר. הראיה היא ראייה של חילופי אוטובוסים, כמה שיותר, אבל מצד שני גם אתה צריך לדאוג לתחנות שאפשר להחליף בהם אוטובוסים. בפסגת זאב אין תחנה כזאת. תחנה מרכזית, כרגע בעצם התחנה הולכת ונסגרת ולכן צריך להמשיך להציף את הנקודה הזאת. אני כרגע עוד לא רואה מה הפתרון. אמרתי לשר שבעיניי להתחיל לקרות את חניון הביטוח הלאומי זה יראה כמו פחונים וזה לא הפתרון, אבל כרגע עוד אין שום תכנית אחרת ושם אנחנו נמצאים.

דובי שפיר : מה הסיבה שפורסמה אז בעיתונים מודעה של אגד תעבורה שדרושים נהגים לקווים החדשים לכל רוחבי יהודה ושומרון חוץ מהאזור שלנו, זאת אומרת מדרום לירושלים?

עודד רביבי : להערכתי, כי הם הפעילו כבר את הפעימה הראשונה בבנימין ואצלנו מפעילים אותה רק בינואר.

דבורה גיני-מלכי : עודד, רציתי לשאול בקשר למשהו שהעלית בפורום אחר, על הסיפור של כביש בגין שהופך בעצם את הצומת כולו למחלף, ואז האם נתנו את הדעת על החלפת האוטובוסים שלנו לכיוון תלפיות? אתה אמרת שיש שם רק מחלף וכל האוטובוסים יגיעו למלחה או כן תהיה שם אפשרות לקחת את ה-71/72?

עודד רביבי : לא יודע, אני צריך לבדוק את זה.

דגן – לא נמצא פה עקיבא, אבל ממה שדובי מסר לי לפחות, ארבעת התושבים שהיו פה וסרבו לחתום, בשעה טובה ומוצלחת בתיווכו של הרב דרייפוס, דובי ומנחם חתמו על נוסח כזה או אחר. שלושה חתמו על נוסח בלי בעיות. הרביעי, אני לא יודע בסוף מה נסגר איתו. היו שם כל מיני גמגומים. חתמו על ויתור על זכויות. אני נפגשתי גם עם הרב דרייפוס, עוד פעם, בתיווכם של מנחם ודובי, ובעצם יש רצון גם לבטל את הבג"ץ שהוגש נגד המועצה ולהימנע מהליכים משפטיים בקטע הזה, כי כולם מבינים בסוף שהנזק הסביבתי עלול להיות הרבה יותר גדול והרבה יותר כואב מאשר אם נצליח לפתוח את זה בדרכי שלום. המועצה, כמו כן כמו שראני התחייבתי גם פה בפניכם, נעשה את כל על מנת לנסות לעזור במגבלות מה שאנחנו יכולים ואיך שאנחנו יכולים. נקווה שבעצם הדברים יסתדרו.

דובי שפיר : אני רוצה להודות לעודד על הפתיחות והנכונות שהביאו לפיתרון.

דבורה גיני-מלכי : אנחנו סגורים עם כל הקרוואניסטים?

עודד רביבי : כרגע הארבעה שהפריעו לנו, כן.

לצערנו לא בכל החזיתות אנחנו נוחלים הצלחה. מועצה אזורית גוש עציון, למרות שדיווחנו לכם על פסק הבורר, שרון שלח דרישה לתשלום לענבר, ענבר, שהוא הגזבר של גוש עציון. ענבר אמר שהוא לא מעודכן על זה, שהוא לא יודע על זה. אחר כך הוא חזר אליו ואמר לו שהם לא מכירים בפסק הבורר. אנחנו נמצאים בקטע הזה. הצבא אמר לגוש עציון באופן חד משמעי, תפסיקו לשחק משחקים, תעבירו את החלק שלכם. ברגע שיהיו שם עדכונים, אשמח לעדכן אתכם, אבל שם אנחנו נמצאים בסאגה הזאת.

דבורה, את רצית להעלות שני נושאים, נכון?

דבורה גיני-מלכי : כן.

עודד רביבי : טוב, דבורה אמרה לי, אני רוצה להעלות את הנושא של פרויקט "שבת" שיתקיים במאות קהילות בעולם בשבת, פרשת נח, ולבדוק אם נוכל להצטרף לפרויקט בשנה הבאה. יופי של פרויקט. אני עוד לא הבנתי מי עומד מאחוריו.

נעמה טל : יש שני פרויקטים שונים, יש "שבת ישראלי" ויש - - -

עודד רביבי : יש שבת בית הלל. אני למדתי על הדברים האלה רק מפרסום בעיתונים. לא היתה שום פנייה מסודרת לראשי רשויות, בואו תעודדו את התושבים להצטרף, בואו תיקחו חלק בסיפור הזה. כשראינו את הפרסום בעיתונים פנינו למשרד הדתות ואמרנו, איפה אתם בקטע הזה. הם אמרו, אנחנו לא שמענו על זה. פחות או יותר כנראה שבאיזושהי יוזמה פרטית של כמה ארגונים שלטעמי חבל שלא באמת תפרו את העירייה כמו שצריך. בלוחות הזמנים שבהם אנחנו ידענו על זה לא יכולנו להתארגן כיישוב. אנשים פרטיים שפנו אלינו, אמרנו להם מה הם יכולים לעשות אבל כמובן שאם היינו עושים את זה ביחד - - -

דובי שפיר : זו יוזמה שנולדה בכלל בחוץ לארץ. בית הלל התלבשו עליה ואז לדעתי באיזושהו קמפיין פייסבוק עם קצת כסף - - -

עודד רביבי : בקיצור, זה היה הנושא הראשון ושם אנחנו נמצאים. אם מישהו יודע על הדברים האלה מראש ויכול להיכנס לזה, אנחנו נשמח. נושא נוסף – פתיחת הכביש בשכונת הזית ואת השארית פעור.

דבורה גיני-מלכי : זה היה חוויה מטלטלת.

אבי חדידה : זה נשמע מצחיק אבל אנשים בשכונה לא הפסיקו להתלונן על זה, ובצדק. אני שוחחתי על זה עוד לפני שהם התחילו לעבוד על הכביש, הם עבדו על המדרכות וגם את המדרכות הם לא החזירו כמו שצריך ואני כבר הערתי על העניין הזה ליהודה ולמשה והם אמרו שהנציגים של בזק אמורים להגיע וכו' וכו'. זה המשיך עם הבורות שנפתחו בכבישים ולא נסגרו. נכון שזו לא היתה אחריות של המועצה אבל עדיין אפשר היה לשים שם איזושהו פתרון זמני גם מצידנו ואחרי שכבר התלוננו והתלוננו כמה פעמים. אני חושב שזה היה לא לעניין למשוך - - - . יש נזקים נרחבים בשכונה. פשוט ככה. אנשים שהרכבים שלהם ניזוקו באו ודיברו איתנו.

עודד רביבי : בסופו של דבר כשאנחנו לא בעלי הבית, אנחנו נמצאים תמיד כל פעם עם ידנו על התחתונה. העבודות זה של בזק. בזק עושה את העבודות האלה. הוא לא תמיד גם מתאם איתנו. אנחנו כבר הרבה פעמים מוצאים בעיקר קבלני גז שנכנסים, עושים לנו עבודות בלי שאנחנו - - -

דורון כהן : כשאמר אומר לא בעלי הבית, זה בכבישים שלנו. אני לא מבין את זה.

עודד רביבי : בסדר, אז הוא נכנס. לפעמים הוא מתאם איתך, לפעמים הוא לא מתאם איתך. פתאום אתה רואה אותו נכנס ועושה עבודות. אז אנחנו רצים ומכשכשים בזנב ומתחילים לאיים עליו. זה קורה לנו הרבה יותר עם קבלני גז. קבלני גז, יש לנו פחות שליטה. בזק, יחסית זו חברה מסודרת, מודיעה מראש. חברת חשמל, חברה מסודרת, באה ומודיעה מראש. מגיע קבלן גז, אין לי עליו שום מנופים כלכליים. אנחנו מנסים. הוא בא ואומר, אני הולך לעשות את זה. ערב חג הוא הבטיח שהוא בא לעשות את זה. בסוף סגר רק בור אחד, השאיר אותנו עם האחרים פתוחים. היה את החג של המוסלמים, היה את החג שלנו.

דורון כהן : כל מה שאני אומר, אני מבין שזו לא אחריות שלנו. אני מסכים שזו לא אחריות שלנו. אני אומר שאפשר למשל בתקופת החגים היה אפשר לפזר שם איזשהו עפר מבחינת שפע או איזשהו פלטת ברזל שבדרך כלל שמים על בורות כאלה. אפשר יהיה לעשות גם מצידנו, למרות שאנחנו לא אחראים לזה.

עודד רביבי : לא תמיד מה שנראה לנו קל שאפשר לעשות, ולהביא שפכטל ולעשות חומר למילוי סתימות, הוא תמיד אפשרי. למלא את זה בחצץ, אז מה, אז אחר כך זה היה מפריע לאספלט? אני לא יודע כרגע בדיוק את המפרט הטכני. אני אומר עוד פעם, ברור לי שגם לקח הרבה יותר מדי זמן. ברור לי שאנחנו כולנו התעסקנו עם זה.

דבורה גיני-מלכי : מי סגר את זה בסוף?

עודד רביבי : הם סגרו את זה. גם היכולת שלנו להיכנס ולהשלים כל עבודה שקבלן לא משלים היא גם מוגבלת, כי בסוף אני צריך גם את המיומנויות לעשות את זה ואני גם צריך את הכסף.

דבורה גיני-מלכי : ברור, ברור, אבל אם איזה קבלן היה פותח לך מרפסת בגג, היית אומר, תקשיב, אני מחכה שהוא יבוא. הילד יפול, לא היית אומר את זה.

עודד רביבי : דבורה, את בנית בית ואת יודעת מה זה לעבוד עם בעלי מלאכה ושהוא אומר לך שהוא מגיע מחר והוא לא מגיע מחר. זה יכול להיות לפעמים הדברים הכי מעצבנים שגורמים להכי הרבה נזקים. זה עם קשה וכשאת לך את השליטה הכלכלית עליו ואין לך את הסנקציות עליו, אז זה נהיה עוד יותר קשה. חוץ מזה בלי שום קשר צריך לבוא ולבדוק איפה אנחנו נמצאים בקטע הזה. שני נושאים אחרונים לפני שאני נותן את זכות הדיבור לחברה הכלכלית.

אבי חדידה : רק עדכון ועדת מכרזים. היה לנו מכרז במועדון - - - . במכרז זה הקבלן עדיאלי עם ההצעה הכי זולה. שתי ההצעות היו הצעות תקינות. בעזרת השם אנחנו מקווים שזה כבר יצא לפועל.

עודד רביבי : שני דברים : אחד, אנחנו נכנסים לקראת סוף שנה. אנחנו הכנו לכם פה לוחות זמנים שתוכלו לדעת מה הסדר של הדברים לקראת אישור התקציב ומה אנחנו רוצים לעשות. אנחנו עובדים בהרכב חסר. יהודה יצא היום לקורס מג"דים. הוא בעצם מרחוק ינסה לגמור ולהשלים את כל הקצוות של סגירת תכנית העבודה מול מנהלי המחלקות ואז נכניס את ועדת הכספים כדי לעבוד. אז יש פה בעצם את לוחות הזמנים כדי שאנחנו נוכל להביא לאישור המליאה את תכנית העבודה המקושרת תקציב בשיטה שבה אני משתדל לנהוג, שאני מציג את החוברת ואומר, מי בעד, מי נגד ומצביעים בשלוש דקות ושבעצם את כל השאלות אנחנו מנסים לגמור לפני זה ואת הישיבה פה מנצלים באמת רק להצבעה פורמלית. כל הדיונים נעשים לפני זה הן ברמה של ועדת הכספים, הן ברמה של חברי מועצה והן ברמה של ישיבות פרטניות עם חברי המועצה כדי לראות שכל הדברים סגורים. אז זה פחות או יותר לוחות הזמנים המתוכננים. אם יש הערות, בקשות, נשמח לקבל אותן מבעוד מועד כדי שנגיע למועד של ה-5 בינואר, ונצביע.

דבורה גיני-מלכי : מה קורה באמת עם מנכ"ל הנעדר שלושה חודשים? יש לך ממלא מקום?

עודד רביבי : את יודעת מה התשובה שלי? ואם הוא היה יוצא לחופשת לידה? אנחנו מסתדרים. הוא מבחינתי יצא לחופשת לידה.

דבורה גיני-מלכי : יפה. בקיצור, אין לו ממלא מקום?

עודד רביבי : איך אפשר להביא ממלא מקום למנכ"ל?

סוגיה אחרונה זו סוגיית בתי הכנסת. שלחנו לכם העתק מכתב שהעברנו לתושבי דקל ג'. הכנתי לכם פה בספירלות, כי אני מניח שיתחילו לעלות אליכם לרגל, את כל החומר, מה שנקרא תיק מוצגים. אם זה היה הליך פלילי, אז תושבי דקל ג' כבר מופללים. לאורך כל הדרך הם ידעו שמיקום בתי הכנסת הוא מיקום זמני. במועדים שונים הם חתמו על הצהרות בנוסחים שונים, בפורומים שונים, בפני אנשים שונים. אתם רואים פה שהרבה מהשמות לא השתנו. הרבה מהאנשים שעכשו מתלוננים ידעו שיבוא יום וצריך יהיה להזיז את בתי הכנסת. אנחנו בעצם הגענו למצב כזה שהמגרש החליפי שאותו הם רצו, כבר מזמן לא היה

רלוונטי, זה מגרש 140, המגרש הפינתי בין שדרות דוד המלך לשדרות רחל אמנו, איפה שעכשיו בונים את הפארק החדש. לא הצלחנו לעשות שם שינוי תב"ע. זה עוד היה במועצה של אלי ואחר כך בתקופה שלי ניסינו להגיש ערעור והערעורים נדחו. יש מגרש שמתוכנן ברחוב זרובבל. תושבי דקל ג' לא רצו את המגרש ברחוב זרובבל בטענה שזה רחוק מדי לרדת למטה. הם רק שוכחים שחצי מהמתפללים מגיעים מרחוב זרובבל ולכם אולי זה רחוק כדי לעלות למעלה, אבל בקטע הזה לא התווכחתי איתם. יצאנו בזמנו לסיור בשכונה ונמצא מגרש חלפי שאותו הם הסכימו, וזה המגרש צפונית לבית הכי קיצוני ברחוב זרובבל, איפה שיש גדר, איפה שפעם היה שם אדמת גן שפוכה. בעצם המועצה לקחה על עצמה לעשות שם שינוי תב"ע ולהביא את המגרש לייעוד שאפשר להביא אותו לבתי כנסת. עכשיו המגרש כשיר לבניית בתי כנסת. אנחנו במקביל גם כבר נמצאים בשלבים מתקדמים להביא כסף ממשדד התחבורה להשלים את כל הקטע של דקל ג' ועד ליציאה הצפונית לכביש ברמה של הכביש שאותו שיפצנו בדקל ג', שזה אומר גם עם יותר נתיבים, גם עם מפרצי חניה, גם עם מסלול אופניים שאמור להיות מהזית עד לדגן, וברגע שמגיע הכסף צריך להתחיל לבצע. תושבי דקל ג' מודעים. לכל כל הדרך אתם תראו גם בהתכתבויות שהם ידעו, עודכנו ועכשיו הגענו לשלב שבעצם הקרקע זמינה ואפשר להתחיל לתכנן את בתי הכנסת ולבנות אותם, אבל ערב ראש השנה ראיתי שהם ממשיכים לצפות לפחות את אחד המבנים בעוד כמה שורות אבן מתוך כוונה שמשוהו יקרה, שהדברים האלה לא יקרו. יצא פרסום באפרתון האחרון. יצאו המכתבים האלה לכל תושבי דקל ג' בדיוור ישיר. אני מניח שאתם תתחילו לשמוע ריקושטים מהם, אז שתדעו איפה התמונה נמצאת.

אבי חדידה :

כמו שאמרתי, הם שוחחתי איתי היום. שוחחתי עם אחד מהתושבים. הם מתנגדים התנגדות עזה למעבר. הטענה, הן ברמה העיקרית, החל ממה זה יוסיף לנו עוד 150 מטר של כביש. הם פשוט אמרו בפירוש שהם לא מתכוונים לעבור, בהנחה שזה אכן יקרה, הם מתכוונים לא לבנות את בתי הכנסת ולפרק משם את הקהילות. זה מה שהם אומרים.

עודד רביבי :

לכן אמרתי, בתי כנסת זה לא רק שני בתי הכנסת האלה, זה גם בית כנסת שיש בזית. מתחילה להיווצר איזושהי ציפייה שהיא לא קיימת בשום מקום אחר במדינת ישראל ולא היתה קיימת בשום מקום אחר באפרת, שהמועצה צריכה

לתת פתרונות לבניית בתי כנסת לתושבים. המועצה לא עשתה את זה בעבר. כל אחד מאיתנו שהוא חבר בקהילה יודע שבסוף הקהילה גייסה את הכסף והמתפללים הכניסו את היד לכיס כדי לבנות את בית הכנסת. כך זה קורה בכל מקום וכך זה קרה גם באפרת.

אבי חזידה : בתי הכנסת האלה הם מבנים יבילים?

עודד רביבי : בעבר הם היו יבילים. מה נשאר מהיבילות שלהם? אני אומר לך, אני בספק.

דובי שפיר : אם אתה ראית תוספות כשבנו אותם ב-2009, אתה רואה שזה כבר לא יביל.

אבי חזידה : אני שואל משהו אחר. מישהו יצטרך לשלם על הבניה של בתי הכנסת במיקום שאנחנו מציעים אותו.

עודד רביבי : המתפללים.

אבי חזידה : הם לא מוכנים לעשות את זה.

עודד רביבי : אני לא יודע להביא כסף לבניית בתי כנסת. אני לא יודע להביא כסף למבני ציבור שאנחנו צריכים. אנחנו בונים אולם ספורט לאורות עציון בנים. ראיתם שלקחנו הלוואות כדי להביא את הדברים האלה. אנחנו בונים מעונות יום. אנחנו לוקחים הלוואות כדי לבנות את הדברים האלה. אין לנו כסף גם לבנות בתי כנסת, וזה לא קורה בשום מקום אחר. הציפייה הזאת גם בזית, של המניין שמתפלל בקרוואן ששייך לבני עקיבא ושהם תפסו עליו בעלות ועכשיו יש מלחמת עולם אם מותר לצבוע את הקירות לכבוד חודש הארגון או לא, אנשים מתבלבלים. במקום לדאוג להקמת בתי כנסת, הם מנסים להנציח את הזמניות. אנחנו צריכים לפתוח שם את הכביש. היחידות יהיו בזית. זה עוד 1,000 משפחות, שנכון, חלקן יצאו צפונה אבל חלקן גם רוצות להגיע דרומה לכל הפונקציות בתוך העיר.

אבי חזידה : בסוף אנחנו הולכים על 150 מטר של כביש? אנחנו לא מתכננים להרחיב אותו מאחרי הכיכר.

עודד רביבי : אחרי הכיכר גם יש תכנית להרחיב אותו, לא על הקטע שהולך בצד המערבי אלא בצד המזרחי. יש תכנית שמקיפה בעצם את רחוב שיבת ציון. הם ממזרח, כי שם בקטע ההוא אין לנו עוד אדמות, אבל זו בכלל לא הנקודה.

נעמה טל : אבל שינוי תב"ע שם במה שהיום סגור.

עודד רביבי : לא, לא, לא. כשמגיעים לרחוב חגי לצורך העניין, הכביש מתפצל. חלק ממשיך ישר וחלק ממשיך ימינה, מקיף את העזרא. כל המרכז המסחרי יהיה באי, לצורך העניין, על שביל הביטחון.

אבי חזידה : אם אכן באמת יש איזושהי תכנית להתקדם כמו שאתה אומר, אז יש לזה הצדקה. אם לא, אז אין הצדקה עכשיו להיכנס לעימות לדעתי בשביל הקטע הקצר הזה ולפרק שם את הקהילות.

עודד רביבי : דבר ראשון יש תכנית. דבר שני, דבורה רוצה שתהיה טרמפיאדה לטרמפיסטים. דבר שלישי, הכביש שם היום הוא לא בטיחותי. צורת החניה שם היום יוצרת סכנות ויש שם התעלמות מהעובדה שבנו בתי כנסת על כביש מתוך ידיעה שיום יבוא והם יצטרכו להזיז אותם.

דבורה גיני-מלכי : אבי, זה לא לגיטימי להגיד את זה. זה משמיט את הקרקע מאנשים שכן צריכים פתרון זמני, כי אז אנחנו כל כך בלחץ מהפתרונות הזמניים כי אנחנו כבר יודעים מה זה הולך לעשות לנו. גם המתפללים המסכנים של ברקן שטרם התארגנו ומבקשים רק שלא יצבעו להם את ספרי התורה, שזה נשמע לי כן לגיטימי, אבל הם כבר משלמים את המחיר של אנשים שלא - - - . אם הם יפרקו את הקהילות זה הבחירה שלהם. אני בסוגריים גדולים אומרת שאני לא יודעת שבמקומות אחרים בארץ אנשים בונים לעצמם בתי כנסת. עד שהגעתי לכאן אני לא שמעתי.

עודד רביבי : תשאלו את שרון בגבעת משואה, כמה זמן לקח עד שהם הצליחו להרים את בית הכנסת שלהם.

דבורה גיני-מלכי : כנראה שירושלמים גדלו במקומות שתמיד היו שם בתי כנסת.

שרון הורוביץ : מי בנה בדקל?

דבורה גיני-מלכי : לא יודעת. בן דהן היה כאן ואמר לנו שהוא בקריית גת בונה ומתוך הכסף הזה הוא גם בונה להם בתי כנסת.

דובי שפיר : קבלן שמקדם את הבניה של השכונה מתחייב שהוא גם יבנה בית כנסת.

דבורה גיני-מלכי : כי אנשים אומרים, אם אני לא בונה לעצמי סניף ואני לא בונה לעצמי בנק ואני לא בונה לעצמי מעונות, למה שדווקא בית כנסת? ויש לזה איזושהו היגיון, אבל לא משנה. זה המצב עכשיו, צריך לבנות בתי כנסת, לכן לא לגיטימי להמשיך את זה בטענה של עוד 2 מטר או 3 מטר. באמת זה לא טוב שיהיה פתרונות זמניים, אבי, ממשיכים עשרים שנה. אז מה הבעיה שלהם? שאין להם כסף או רצון?

- אבי חדידה :** בעיקר זה נוחות.
- עודד רביבי :** הבעיה להערכתני היא לא נוחות, כי המיקום החדש הוא לא כזה רחוק. הבעיה בסופו של דבר שמדובר בקהילות קטנות שקשה להרים את הסכומים שדרושים כדי להרים מבנים, ושם אנחנו נמצאים. יש חלק מהתושבים של דקל ג' שמתפללים בכלל בבית כנסת העגול בדקל ב' ויש כאלה שהולכים לזמר הזית ויש כאלה שהולכים למשכן ציפורה ובסוף אתה צריך מאסה של אנשים להרים בית כנסת. חפציבה זה בדיוק אותו סיפור. חפציבה זה אנשים מאוד איכותיים, אבל יש שם גם המון שוכרים והשוכרים לא מוכנים לשלם את הכסף בשביל להרים את בית הכנסת.
- דבורה גיני-מלכי :** אבל הם מתקדמים לאט לאט. תן להם זמן. אז מה זה אומר אופרטיבית? אתה מחר בא, מקפל להם את בתי הכנסת ו?
- עודד רביבי :** אני לא מקפל לאף אחד בתי כנסת. אנחנו מתחילים תהליך והתהליך לא יהיה פשוט והתהליך לא יהיה קל.
- דבורה גיני-מלכי :** בוא נגיד שהם מסכימים. מה הם צריכים לעשות?
- עודד רביבי :** יש שלוש חלופות: אחת, שהם יורדים לרחוב זרובבל.
- דבורה גיני-מלכי :** הם רוצים לרדת ולשבת איפה? אתה אומר שאין להם את הכוח הכלכלי.
- עודד רביבי :** אני לא יודע. שיביאו תכנית. הם רוצים לבנות שם משהו קבוע, רוצים להביא לשם קרוואן, רוצים להעביר את המבנים הקיימים? הם צריכים לתת את הפתרון. אני לא יודע להמציא פתרונות.
- דבורה גיני-מלכי :** טכנית יש אפשרות לשנע את המבנים האלה?
- עודד רביבי :** לא יודע. אני בספק. עשו להם שם כל כך הרבה שינויים שזה כבר לא דומה לשום דבר יביל.
- דבורה גיני-מלכי :** אבל בוא נגיד שיביאו שני קרוואנים חדשים. אפשרי? זה 140,000 שקל שני קרוואנים.
- עודד רביבי :** מה את מסתכלת עלי? את רוצה שאני אשלם?
- דבורה גיני-מלכי :** לגמרי לא. אני רוצה לדעת מה אנחנו אומרים להם. שמחר סוגרים את בתי הכנסת ומה?
- עודד רביבי :** אני לא סוגר.

אבי חדידה : זה אומר שברגע שיגיעו לשם עם הטרקטורים כדי להתחיל לעבוד על הקרקע, לא יהיה שם בית כנסת.

עודד רביבי : אתם רואים במכתב שאני שלחתי להם, שיש להם שנה שאני צריך את הקרקע כדי להרחיב את הכביש. בשורה התחתונה, כל אחד שיכול לעזור כדי להתחיל איתם תהליך, לראות איך הם מפנים את התוואי הזה, יבורך.

אבי חדידה : השאלה אם שנה זה זמן שהוא מספיק?

עודד רביבי : אבי, כל תאריך הוא בסיס למשא ומתן. תבוא תגיד לי מה התכנית. את מרכז פעוטבע בדגן הרמנו בתוך חודשיים אני חושב וזה נראה מבנה קבוע לכל דבר ועניין, כולו בניה קלה. אם רוצים, בסדר. אם רוצים ללכת למלחמה, אז גם שנה זה הרבה זמן.

דבורה גיני-מלכי : עודד, כמה משפחות יש היום בשתי הקהילות יחדיו?

עודד רביבי : לא יודע.

דבורה גיני-מלכי : כל התכתובת הזאת, הם אומרים שהם מייצגים 100 משפחות, 50, 30?

עודד רביבי : זה שני בתי כנסת.

דבורה גיני-מלכי : אם הם בונים בית כנסת אחד עם קומת אשכנזים, קומת ספרדים, אז זה 50% מהעלויות, זה שני בתי כנסת.

דובי שפיר : רק בקטע הזה של זרובל-דוד המלך, אני לא סופר את ה"בנה ביתך" יש לך שם סדר גודל של 40 יחידות דיור. מהכיכר, הקטע נשוא הדיון שלנו, הקטע העליון יש שם להערכתך עוד איזה 15 יחידות דיור. תוסיפי את הבנה ביתך בזרובבל, שהם גם רלוונטיים.

עודד רביבי : את מדברת על מקסימום פוטנציאל של 70 משפחות.

דובי שפיר : 70 משפחות לחלק ל-2.

עודד רביבי : שזה קשה.

דובי שפיר : ותמיד יש את היהודי שהוא לא יכנס בחיים לשם.

עודד רביבי : זה קשה. זה מספרים קטנים.

דבורה גיני-מלכי : נכון, ואין שם שום בניה עתידית ומהזית בטח אנשים לא יגיעו לשם.

עודד רביבי : נכון. בקיצור, שם אנחנו מתחילים מסלול של התכתבות והידברות. הזית – אנחנו גם כן בהידברות שם עם הוועד של חפציבה. אני רק ממליץ לכם כחברי מועצה, כשאתם מדברים עם אנשים תבדקו את מי הם מייצגים, כי לפחות בחפציבה הם

מנהלים משא ומתן עם ארבעה גורמים שונים במועצה והם גם מחליפים כל פעם את הנושאים ונותנים ואז מתחילים לבלבל את המערכת, מקבלים תשובות שונות, באים עם עמדות שונות. בית הכנסת של אוהד זמרן ויש את מוטי - - -

דבורה גיני-מלכי: עודד, אני רוצה להגיד, כשאתה רואה קבוצה של אנשים שהם בעיקרון אנשים טובים, הגיוניים ורציונאליים ומועמדים לקבל ממני תעודות כי זה היה אנשים גם שהיו מאוד עם החיילים וכו' וכו' ואתה רואה שהם יורים אל כל הכיוונים, כנראה שזה אינדיקציה של מצוקה. הם במצוקה, מתחילים לירות. רואים חבר מועצה, תופסים אותו. כשאנחנו רואים שהם במצוקה, אז אתה לא צריך לתקוף אותם חזרה.

עודד רביבי: דבורה, לא תקפנו אף אחד. את נכנסת לתמונה אחרי שקרו שני דברים: אחד, מונח להם על השולחן טיוטת הסכם שהם יקבלו את הקרוואן בתנאים מסוימים. הם החליטו לא לחתום על טיוטת ההסכם והתחילו להכתיב לבני עקיבא תנאים שהם צבעו את כל בית הכנסת בלבן ועכשיו אסור יותר לגעת בקירות ועוד כל מיני דברים. ברגע שיש חזקת שיתוף ויש שם שני שותפים, אתה גם לא יכול לעשות פעולות חד צדדיות, אז הם עשו פעולות חד צדדיות, נכנסו למרווח המצוקה ואז אומרים, עכשיו הם במצוקה, תטפל בהם בכפפות של משי, אבל יש לי עוד אוכלוסיה שגם בה אני צריך לטפל בכפפות של משי.

דבורה גיני-מלכי: ברוך השם האוכלוסיה הזאת קיבלה מבנה מפואר שלא רבים כמותו בישראל. חניכי בני עקיבא ובית הכנסת של מנורת המאור, הם עדיין שותפים לבית הכנסת כי בבני עקיבא אין.

עודד רביבי: אבל לא בנינו את השלב השני עם בית הכנסת לתפילה. הקהילה חשבה שברגע שניבנה הסניף, בית הכנסת הופך להיות רק שלהם למרות שעד יום לפני זה הוא היה של שתי האוכלוסיות. בני עקיבא לא הפסיקו את השימוש בבית הכנסת. למה?

עודד רביבי: כי אין להם איפה להתפלל. בסניף יש רק חדרים קטנים, ואז באו חברי הקהילה, אמרו, עכשיו אנחנו צובעים את בית הכנסת. צבעו את בית הכנסת, יופי. עכשיו באו החניכים, חודש הארגון, גם אנחנו צובעים את בית הכנסת.

דבורה גיני-מלכי: אני הייתי הרי לפני חמש שנים בוועד - - -

עודד רביבי: עשיתם לי הפגנות, לבנות סניף לבני עקיבא.

דבורה גיני-מלכי: היה להם כמה קרוואנים עלובים ודולפים. גשם כזה לא היה מחזיק את כל הסניף. אמרנו, אי אפשר שיכנסו פה - - -. עכשיו בני עקיבא קיבלו סניף. שאת כל מרץ הצביעה שלהם ישפכו על הסניף. בית כנסת אתה לא יכול לתת להם. אתה יכול לתת להם קרוואן, אז תן להם אותו בנחת.

עודד רביבי: לא רוצה לתת להם אותו כי אז הם יתרגלו לקרוואן. זה בדיוק העניין.

דבורה גיני-מלכי: אתה עושה חוזה.

עודד רביבי: מה הם עשו?

דבורה גיני-מלכי: לא, לא. למה הם עשו? כי כתוב שם, בני עקיבא יכנסו לצבוע מה שבא להם. אתם תחזירו אותו לוועד. על זה נלחצו.

עודד רביבי: הם קיבלו חוזה. אמרתי להם, בואו תגידו מה ההערות שלכם. במקום זה נכנסו לפאניקה והתחילו לירות לכל הכיוונים.

דבורה גיני-מלכי: נכנסו לפאניקה, לכן אני אומרת, אפשר להגיד לבני עקיבא, בואו חמודים, תצבעו את כל המבנה הענק הזה, תראו את זה להורים בשבת.

עודד רביבי: אפשר להגיד גם לחניכים לא לצבוע שום דבר. אני לא מבין את המנהג הזה. מיצינו את הנקודה הזאת.

אדמונד חסין: ערב טוב חברים, אדמונד חסין, מנכ"ל החברה הכלכלית ודוד ישראלי, מנהל החשבונות של החברה. אנחנו מחויבים לבוא אליכם פעם בשנה כחברה כלכלית ולהציג בפני מליאת המועצה את הדוחות הכספיים ואת הדוח המילולי. אני אתן לדוד, ברשותכם, להציג את הדוחות הכספיים, לשחרר אותו ואני אמשיך ואתן לכם את הדוח המילולי לשנת 2013 וקצת על 2014. דוד, בבקשה.

דוד ישראלי: טוב, אני לא יודע מה זה דוח מילולי לחברה כלכלית. יש דוח מילולי לעמותה, אבל לא חשוב. יש כנראה דברי הסבר. אני ארוץ על המאזן. מאחר ואני רואה פה פנים חדשות שלא שמעו את הדוחות הכספיים של החברה הכלכלית לפיתוח, ארוץ על כמה מושגי יסוד, מושגים בסיסיים ונסביר את הדוח הכספי. עמוד 3 בעצם נותן לנו יתרות שהיו לנו ליום 31 בדצמבר 2013 ויש לנו גם פה השוואה מה היה לנו שנה קודם. ליד חלק גדול מהדברים יש ביאורים. על חלק אנחנו נעבור, לפחות על המרכזיים שבהם, ועל חלק, מי שרוצה יכול לעבור תוך כדי. מה היה לנו ביום 31 בדצמבר 2013? רכוש שוטף – זאת אומרת כסף ושווה כסף. סך הכול 495,131, קצת ירידה משנה קודמת. לא מהותי. בהשקעה יש גידול מכיוון

שהוכנס כסף למופת ביהודה. מופת ביהודה זו חברה משותפת למועצות האזוריות שהן מעבירות את הטיפול לחברות הכלכליות. יש גם הערה בסוף. אולי אדמונד ירחיב את זה אחרי זה, בעמוד 15 או ביאור 18, שיש איזושהי התפתחות עם מופת ביהודה. כרגע זה לא ריאלי. רכוש קבוע נטו – זה בעצם ציוד מחשבים, ריהוט וכ' לאחר שהוא מופחת. רכוש אחר והוצאות נדחות – 63,508 זה השקעה של החברה הכלכלית במורדות התאנה. זו יתרה שעוברת כבר כמה שנים עד שיחליטו מה עושים עם מורדות התאנה. אדמונד יעביר את זה בדוח המילולי. זה סך הכול הרכוש שיש לחברה הכלכלית – 1,287,995 מיליון. מנגד יש לנו התחייבויות. אנחנו יכולים לעבור תוך כדי עם הביאורים. פחות או יותר ללא שינוי מהותי משנה קודמת. ספקים ונותני שירותים הם בדרך כלל חברת פלאפון. צ'קים דחויים ואשראי – זניח. זכאים בעקבות זכות – זה בדרך כלל עובדים בניכויים, זאת אומרת משכורת דצמבר ששולמה בינואר ופיקדונות מדיירים. אלה פיקדונות של דמי השכירות שנשמרים בחברה ולא עושים איתם שימוש. שטרי הון – זה הלוואות שהמועצה נתנה לחברה הכלכלית ואנחנו שומרים אותם בשטרי הון – מונח כלכלי כדי לשמור למועצה לכסף הזה ואנחנו לא קוראים לזה סתם הלוואת בעלים. הלוואת בעלים גם יכולים ללכת לאיבוד.

אדמונד חסין: שטרי ההון יממנו את ההשקעות?

דוד ישראלי: שטרי ההון מימנו בחלקם השקעות שונות, לא רק את המופת ביהודה, עוד כל מיני פרויקטים שהחברה הכלכלית עשתה.

דבורה גיני-מלכי: שטרי הון זה אומר שמה?

דוד ישראלי: שטרי הון זה מונח אחר להלוואות של המועצה לחברה הכלכלית.

עודד רביבי: לצורך העניין, החברה הכלכלית חייבת למועצה מיליון שקל.

נעמה טל: למה בעצם נוצר מצב כזה?

עודד רביבי: כי היינו צריכים להיכנס להשקעה במופת ביהודה. לחברה הכלכלית לא היה את הכסף הזה. לא רצינו שהכסף יצא מקופת המועצה מבחינת ההשקעה שם בחברה שהיא חברה מסחרית שהיא אמורה לשאת רווחים, לכן ההחלטה היתה שזה יותר חכם שזה יבוא מהחברות הכלכליות, אז כל החברות הכלכליות של ארבעת הרשויות שמעורבות שם, הם אלה שהשקיעו את הכסף. מאחר ולחברה לא היה את הכסף, אנחנו נתנו הלוואה להרפתקה הזאת, נכון דוד?

דוד ישראלי : כן, כן.

עודד רביבי : שטרי הון, מה זה אומר? החברה חייבת למועצה. מתי החברה תביא את הכסף למועצה? כשיהיה לה. מתי יהיה לה? זה חלק מההסבר המילולי של אדמונד. זה חלק מההתנהלות אם כן יש או אין. בשורה התחתונה, מה שדוד אמר, שעמוד 15 הוא לא רלוונטי, מופת ביהודה זה בעצם לצורך העניין איזושהי חברת סטרט-אפ, רק שזה אגד של כמה חברות סטרט-אפ. בהתנהלות שם הם הגיעו למצב כזה שיש מצב שהחברה הולכת להיות מופרטת, כלומר יש משקיעים שמעוניינים להיכנס להשקעה ויכול להיות שהחזר שיחזור למועצות יהיה הרבה יותר גבוה מההשקעה הזאת. הם עכשיו נמצאים בתהליך הפרטה. היה כתוב על זה בעיתונים. הם נכנסו לבורסה בקנדה ואמורים להיות מופרטים ואז בעצם נדע מה ערך המניות של הרשויות ואז לרשויות יהיה אופציה לממש את המניות או להמשיך להיות מושקעים שם.

דוד ישראלי : כלל, ההערה כללית. גם שטרי הון וגם הון מניות זה כסף שהמועצה השקיעה בחברה הכלכלית ולא דווקא בחברת מופת ביהודה ששם זה סכום גבוה. החברה הכלכלית היא גוף מבצע של המועצה. בעבר המועצות רצו שיהיו פרויקטים פה כמו קו תחבורה פנימי ועוד כל מיני דברים כאלה, ונתנה אמצעים לחברה הכלכלית לעשות את הפרוייקטים האלה. חלק הצליחו יותר, חלק הצליחו פחות, אבל בעיקרון החברה הכלכלית היא זרוע מבצעת של המועצה. הון מניות זה גם כן סוג של כספים שהמועצה הזרימה ומחולקים במניות רגילות. מקוצר זמן לא ניכנס לזה. מי שרוצה הסבר, אז בשמחה יכול לפנות אלי ואני אסביר לו. ככלל, המועצה, יש לה 99% מהמניות ועוד מניית הנהלה ליושב ראש הדירקטוריון שהוא גם ראש המועצה. יתרת ההפסד, 853,233, בעמוד הבא אנחנו בעצם רואים איך אנחנו הגענו לזה. זה הפסד מצטבר בעצם מתחילת הפעילות של החברה ועד היום.

אנחנו עוברים לעמוד הבא. בעמוד הבא נסתייע גם בביאורים כי אלה כבר דברים קצת יותר משמעותיים. הכנסות מאספקת שירותים – יש לנו רשימה בביאור 13. הפער הוא כמיליון שקלים והסיבה היא מקולטים סולאריים ציבוריים, בשורה הרביעית. בעצם בשנת 2012 נבנתה המערכת. אנחנו יכולים לראות גם בהכנסות וגם בהוצאות שהקולטים הסולאריים היו המחזורים בעצם ששינו את ההבדל בין

2012 ל-2013. יש לנו 2,298,650 מיליון הכנסות. עלויות ישירות – זה נקרא עלות השירותים – 1,586,825 מיליון, והרווח שזה 711. אף על פי ש-2013 היתה שנה קצת יותר גרועה מ-2012, הרווח הגולמי היה יותר טוב, וזה נתון חשוב ואפילו נתון מעודד.

מיכאל בן דהן: הרווח הגולמי.

דוד ישראלי: ב-2012-715,348 הרווח הגולמי נספר ב-4,000 שקל יותר מ-2013, אבל הרווח הגולמי היה רק כ-20%. הרווח שופר על אף המחזור הנמוך יותר הרווח הגולמי היה טוב יותר והלוואי ויכולנו להמשיך, אבל הנושא של הסלולארי עבר שינוי מאוד מהותי 2013, 2014 והוא ממשיך להכות, אז המחזורים קטנים. על אף קיטון המחזור הרווח הגולמי היה גבוה. זה נתון טוב. הוצאות מחירי הנהלה וכלליות, ביאור 15 – כמעט ללא שינוי. בעצם המרכיב הגדול זה משכורות והוצאות של ניהול המשרד על כל המרכיבים שלו. גם פה ב-2014 יש שינויים שאני מתאר לעצמי שאדמונד יבהיר. זאת אומרת שאנחנו בעצם בהפסד הפעלה של 85,000 שקלים ועוד הוצאות מימון, ברובן הן עמלות של המס"ב וכך אנחנו מגיעים ל-91,000 שקלים. ה-91,000 שקלים בעצם מתווספים להפסד שהיה לנו בשנה קודמת, 761,807 ואנחנו מגיעים ל-853,233. אלה הם בעצם הנתונים של 2013. בעמודים הבאים יש כניסה יותר פנימה של נושא של תזרים מזומנים ועוד ביאורים כאלה. אני מוכן כמובן לגעת בהם אם יש זמן ויכולת הקשבה. אני יכול להגיד שב-2014 ירדו קצת המחזורים אבל גם החברה נקטה בפעולות חיסכון ובתחילת השנה הופסקה העבודה של עובדת אחת ועכשיו גם סיימה עבודה עובדת נוספת, ולמעשה העובדת שנשארה היא למעשה באה אחרי חופשת לידה ובעצם חייבים להעסיק אותה על פי חוק לתקופה מסוימת, אז יש שינוי גם ל-2014. שאלות?

דבורה גיני-מלכי: אני לא יודעת אם אני אמורה להבין מה המספרים האלה אומרים. גם במתני"ס אני לא ממש מבינה את המספרים. אני רק שואלת האם אנחנו מבחינת מועצה שמחזיקים או מתקצבים חברה כלכלית, האם זה שווה? האם ההשקעות לעומת הרווחים, לעומת ההפסדים, לעומת עלויות התפעול, המשכורות, המזכירה?

עוזד רביבי: אני אסביר לך. החברות הכלכליות, ברציונל המקורי שהן נועדו, לעשות עבודות עבור הרשויות בשני אופנים: פן אחד, דברים שהרשויות לא היו מסוגלות לעשות.

פן שני, להחזיר את הרווחים לקהילה. בסופו של דבר נוצרו פה כל מיני דברים שעם השנים החמירו עם החברות הכלכליות שהביאו אותם כמעט למצב שבעצם היום אין הבדלים, המועצה עושה את זה או החברה הכלכלית עושה את זה. אז למה להשאיר את החברה הכלכלית? כי עדיין הרעיון אומר שאם יש לך גוף שמנסה כל היום לחשוב בצורה מסחרית ומנסה כל היום להביא מיזמים כלכליים, בסופו של דבר במועצה אין אף אחד שהוא איש עסקים. במועצה אין אף אחד שמנסה כל היום לפתח עסקים. אנחנו אומרים, זה מבחינתנו החטיבה העסקית שלנו. היא מנסה כל היום לייצר דברים. לולא מהפכת הסלולר של כחלון ולולא פינוי הקרוואנים מהשכונות, אז ההכנסות של החברה היו מובטחות וכל הזמן היה שורת רווח. היו בעבר הרפתקאות שכשלו: הפעלת קו אוטובוס פנימי, אז אתה יכול להגיד שזה היה ניהול כושל. אתה יכול להגיד כל מיני דברים, אבל זה לא משנה, כלומר היו רעיונות איך לייצר הכנסות שאם הן היו מתממשות, היה לקופה הציבורית עוד כסף לעשות. ההשקעה הזאת במופת ביהודה היא הרפתקה כלכלית. אמרו, פה זה השקעה לטווח ארוך. יום יבוא ואולי אפשר יהיה לקצור פירות. אם בסוף החברה הזאת לא תונפק, אז תגיד, זה מיליון שקל שהושקעו והלכו לריק, אבל מצד שני אם עכשיו ההנפקה תביא בסופו של דבר סדר גודל של 10 מיליון שקל למועצה, אז זה יופי של רווח וזה יופי של כסף שיש לנו מה לעשות איתו. לכן אני לא יודע לענות על השאלה הזאת, כדאי לי או לא כדאי לי, כי אני בסופו של דבר לא מנהל פה מכולת ואני לא מנהל פה איזושהי תכנית חסכון, מה הריבית שהרווחת. האופי הוא אופי עסקי, הרעיון הוא לבוא ולייצר פרויקטים שמניבים הכנסות. בעבר היה לזה גם ערך מוסף. החברה הכלכלית יכלה לעבוד בלי חובת מכרזים, אז היא יכלה ליהנות מדברים שאני הייתי חייב להוציא למכרז. היום זה כבר לא קיים. יש עדיין בשוליים. כשאתה משווה את זה לחברה לפיתוח גוש עציון אז אנחנו בסרט אחר, כי החברה לפיתוח גוש עציון, גם צריך לדעת שזאת לא חברה של המועצה, זאת חברה של היישובים עצמם, אז נוצר שם המון מתח בין המועצה שרוצה לשים יד על הרווחים אל מול היישובים שאומרים, זה בכלל חברה שלנו. מאידך, יש להם צי אוטובוסים, שזה הכנסה מובטחת. כל יום הם מתעוררים בבוקר והם מקבלים הכנסה מקהל שבוי, שזה התלמידים, שמשרד החינוך משלם עליו. הוא לא צריך לשווק את עצמו.

אדמונד חסין : מחזור של 200 מיליון.

עודד רביבי : אז הסרט הוא לגמרי אחר. המתח תמיד בין גם מועצות מקומיות למועצות

אזוריות הוא סביב הסיפור הזה שיש להן איזשהו מחזור שהוא בכלל חסר פרופורציה למה שיש למועצות המקומיות וזה נכון בכל הארץ, לא קשור לפה, אז לכן יש לנו את זה. אנחנו מנסים להמשיך לתחזק את זה. אנחנו מבינים שנכנסנו למצוקה תזרימית בגלל הסיפור של הסלולר ובגלל הסיפור של הקרוואנים ולכן עשינו משמעויות בכוח אדם. פיטרנו שתי עובדות, שזה לא דבר פשוט.

יש דברים שהחברה הכלכלית עושה, שהיא חוסכת לי כסף. היום לצורך העניין החברה הכלכלית היא זאת שאחראית על הפצת העיתון. ככה זה היה עולה לי כסף. ככה זה דבר שאני לא יכול לתמחר אותו. יש שירותים שאני יודע לקבל מהחברה הכלכלית, שהם בסופו של דבר חוסכים למשל המיסים הוצאה על דברים אחרים.

אדמונד חסין : אני אעבור על שני תחומים שאנחנו במצוקה בהם, אחד, זה הנושא הסלולארי.

הנושא השני זה קרוואנים. הנושא הסלולארי, המהפכה של כחלון הביאה הרבה טוב, אבל אנחנו כחברה נפגענו מזה. היינו בטוחים שאנחנו ניפגע מזה הרבה יותר מהר, הרבה יותר חד, אבל הירידה היא איטית. היא קורת כל הזמן אבל היא איטית. אנחנו, כדי לא להיפגע, לנו יש נקודת יציאה שהיא סוף 2016 כדי שלא ניפגע מקנסות. אל תשכחו, יש לנו חוזים ישנים שהיו את זמני מחויבות כלפי החברות הסלולאריות. אנחנו צריכים להחזיק את האף כדי להגיע לחוף המבטחים בסוף 2016. אותו דבר קרוואנים, תודה לאל, ברכה, מפנים את הקרוואנים לאט לאט.

דובי שפיר : מה שאתה אמרת עכשיו, שבסוף 2016 אם חוק כחלון מחזיק מעמד, אם לא

תקבל הצעה אטרקטיבית מחברות הסלולר, אז אתה אומר תודה רבה.

אדמונד חסין : נכון, נכון. אני רוצה כמה שיותר כדי למנוע מהם להשית עלי קנסות שמחויבים

מהחוזים שיש לנו איתם. הקרוואנים – תודה לאל בונים את הגבעות. זה ברכה, אבל מבחינתנו זו בעיה במובן של הקרוואנים. הקרוואנים זה הכנסה לחברה הכלכלית. בסך הכול הדברים התיישרו בשנים האחרונות אבל אנחנו מפנים יותר ויותר קרוואנים. כל הצד החדש בתמר הוא צד של אמנה. הוא לאט לאט מתפנה. מי שיש לו מקום, אנחנו מנסים להעביר אותו לצד הישן כדי לעזור לתושבים

והצד החדש המתפנה. אותו דבר גם בדגן. יש כל מיני קרוואנים. יש שם מתחם קטן שלנו וגם לאט לאט הוא מתפנה.

דבורה גיני-מלכי: אם אנחנו מעלים את שני הקרוואנים מהעיטם, זה גם החברה הכלכלית שמנהלת - - - ?

אדמונד חסין: התחיל דיבור על זה כבר. עודד ואני היינו בישיבה אצל משה מרחביה, שזו שאלה קצת יותר רחבה, לחשוב שאת הפיתוח לגבעת העיטם החברה הכלכלית תעשה. הרי הפיתוח של שתי הגבעות, דגן ותמר נעשה על ידי משרד השיכון. בצדק בעבר המועצה החליטה לתת למשרד השיכון לפתח אותם. עודד תמיד היה לוקח את כל האורחים לגבעת הזית להראות להם את כל התשתיות שמושקעות בקרקע במשך כמעט עשור ואי אפשר להחזיר אותם כי משרד השיכון השקיע שם בביוב, מים, תשתיות, חשמל. הכול שם עד קצה מגרש, אבל לא היו שיווקים. אנחנו לא מסוגלים, לא אנחנו, לא המועצה, לא מסוגלים לעמוד בהשקעות כאלה בזמן שאנחנו לא יודעים אם יהיו שיווקים. אנחנו יכולים לקבל ערבויות מתאימות בבוא העת על גבעת העיטם. אנחנו מבקשים ממשרד השיכון שאנחנו נעשה את זה. כמובן כמו כל התנחלות רגילה אנחנו נצטרך להעלות בהתחלה קרוואנים וכל זה, אז יש את הדיבורים עם זמביש, אמנה וכל זה על זה שאנחנו נטפל בזה והם מבינים שזו נקודה אסטרטגית שכדאי לשים שם את היד. אנחנו עוד לא שם. אז זה הקרוואנים. אנחנו מצטמצמים.

לגבי העיתון, עודד כבר אמר. אנחנו מוציאים את האפרתון למועצה. המוציא לאור ששם את הפרסומות באפרתון מרוויח על זה וגם אנחנו מרוויחים מזה, כי אם אנחנו מפיקים לבד את כל הסיפור הוא עולה הרבה יותר מאשר הצעת המחיר שאתם תקבלו לשנת 2015 בתקציב. מה שתתבקשו לאשר זה תקציב מצומצם, כי העלות היא הרבה יותר גבוהה. יש מועדון net warking פה בחדר הישיבות הזה. אחת לשבועיים נפגשים פה בעלי עסקים בבוקר. משלמים על זה תשלום, מנוי שנתי כדי לעשות net warking משותף של בעלי עסקים שונים.

דורון כהן: כמה אנשים מגיעים?

אדמונד חסין: למעלה מעשרים איש מתחומים שונים. זה מספר יפה. עכשיו רוצים לפתוח net warking נוסף להייטק. ביום רביעי הקרוב הולך להיות ערב עסקים, ראיתם

בפרסומים. יש ערב עסקים שלנו עם מעוף. מעוף זה מי שהחליף את מטי במשרד הכלכלה, כדי לעזור לעסקים פה באפרת להרים את עצמם. הרבה עסקים אתם שומעים, זה לא הולך, רמי לוי. שומעים את כל הדברים האלה, אבל אנשים לא עוזרים לעצמם להרים את עצמם. אנחנו מנסים לעודד אותם לעשות כל מיני דברים ביחד עם יזמויות. תסתכלו בתכנית. אנחנו מביאים את מי שזים את "דרום אדום", שזה כל מה שקורה בדרום. תארו לכם, תחת כל הפצמ"רים והרקטות איך הם מפתחים שם עסקים, אז אנחנו גם פריפריה. אנחנו פריפריה של ירושלים. איך אנחנו יכולים לתת ערך מוסף לעסקים שלנו למרות שאנחנו פריפריה.

דורון כהן: אבל איפה נכנס כסף מהדברים הלאה?

אדמונד חסין: מזה לא נכנס כסף. אנחנו נותנים שירות למועצה כעזרה בטיפול לעסקים. אנחנו עוזרים למעוף להרים את זה. אני לא מרוויח מזה אגורה, אני רק לוחץ. מופת ביהודה – כבר דיברנו. כמו שעודד אמר, החברה הונפקה לבורסה בקנדה. נראה כבר הערכת שווי גבוהה יחסית לחממה. זו חממה של חברה שנקראת - - - עם חברה שהיא מומחית בחממות חקלאיות, ביו. יש להם כמה חממות. הם מונפקים שם כי הוולסטריט לא מומחים בנושא של ביולוגיה וחממות חקלאיות, לכן הם הנפיקו בקנדה. קולטים סולאריים – בעבר היה מפץ גדול של קולטים סולאריים בכל הארץ. היו למעלה מ-70 חברות בארץ. נשארו רק כ-10 חברות. מספר גגות של המועצה, כבר עשינו עליהם קולטים סולאריים, הגג של המועצה, המתנ"ס, אורות ציון בנים, דרך אבות. אנחנו עכשיו מיפינו עוד גגות משרדים של המועצה כדי לקדם את הנושא של ההתקנה של גגות סולאריים נוספים. זה השקעה טובה, תשואה טובה למועצה.

דורון כהן: גם בתים פרטיים?

אדמונד חסין: אני לא מקדם את זה. בעבר קידמנו קבוצת רכישה. זה היה משתלם. היום אם יש לך את הגג המתאים, זה משתלם, לכן מי שיש לו, כדאי לו לעשות. מורדות התאנה – דוד הזכיר את זה על איזה חור או מן השקעה שאנחנו מושכים את עצמנו. ממש מעל פארק השיבולים מהצד השני של הבית של דוד, שם בחורשה הקטנה יש לנו מתחם קטן שאנחנו הרבה זמן נאבקים עליו, בסביבות 40 יחידות דיור שאנחנו נתנו את זה למנהל להפקדה. צריך אישור משר הביטחון. אנחנו

מתקדמים עם זה. יש שם ברכה, בעזרת השם, אבל מתי היא תצא לפועל, אנחנו כל הזמן דוחפים. מדובר גם על דברים פוליטיים. זה פרוייקט קטן אבל הוא בהחלט מאוד - - -

דובי שפיר : - - - 65 יחידות דיור. למיטב זכרוני בזמנו אושרו שם הרבה פחות.

אדמונד חסין : נכון, כ-40.

קריאה : אתם היזם?

אדמונד חסין : אנחנו המשווק.

דובי שפיר : למה רשום 65 אם זה פחות?

אדמונד חסין : כי זה היה ברשומות ההיסטוריות.

דוד ישראלי : שינו את התוכניות. התוכניות התחילו עוד מאיתן גולן. איתן גולן רצה לעשות שם יחידות דיור לציבור המבוגר, ואחר כך בתקופה של אלי החזירו את זה ושינו את זה.

דובי שפיר : אצל אלי זה הפך ל-22 יחידות דיור.

אדמונד חסין : אוקיי, הלאה. אזור התעשייה – יש לנו את אזור התעשייה, מה שנקרא מתחם שוויקי. אנחנו עד היום לא הצלחנו לצערנו להביא יזם שיכנס לנושא הזה ויריס את אזור התעשייה. יש את המגרש הקטן מעל אורות יהודה. החלטנו שאנחנו לוקחים על עצמנו, אנחנו החברה הכלכלית בערבות המועצה להקים את המבנה הזה. אין שבוע שאין שניים-שלושה טלפונים אליי, האם יש לכם שטחים להשכרה. אין שטחים להשכרה באפרת. אין. היום התקשר אלי הבעלים של ניו דלהי, סנדוויציים עם פסטרמות, רוצה שטח לזה. אנחנו התחלנו לפני כחצי שנה לעשות את זה בעצמנו. אמרנו, נתחיל לבנות, אנשים ישכרו. יש לזה תשואה טובה, נעשה את זה. הנושא עכשיו נמצא כבר אחרי אישור משרד הכלכלה. קיבלנו אישור. זה עכשיו נמצא במנהל להקצאת הקרקע. בין לבין, תודה לאל מכל הפגישות הרבות יש לנו יזם שרוצה להרים מבנה.

הקאונטרי קלאב – המועצה כבר הרבה זמן מדברת על זה ואנחנו הלכנו בתהליכים ארוכים עם הסקר צרכים ועם התכנית הכלכלית ועם בניית פרוגרמה ועם תכנית אדריכלית-אב לנושא הזה. ניסינו להביא יזמים לעשות את הנושא של הקמת הבריכה. הנושא לא פשוט כי קאונטרי קלאב לכשעצמו הוא לא דבר כלכלי, הוא דבר ששואב כסף ויזמים שרוצים לראות את התשואה או להחזיר את

ההשקעה שלהם תוך עשר שנים, זו קצת בעיה. אנחנו בינתיים מקדמים את הדבר הזה בשני מסלולים מקבילים: אנחנו מגבשים פרוגרמה מצומצמת, לא התוכניות הגדולות. התכנית הגדולה קיימת. אנחנו גוזרים ממנה תוכנית יותר קטנה כדי שיהיה אפשר לבנות את זה בשלבים ולגדול אל הדבר הגדול. אנחנו עושים את התכנית האדריכלית שלה כדי להתקדם. שאלות?

דובי שפיר : אם אתה יכול לשים את האצבע על השניים-שלושה פרוייקטים שבהם אתה צופה בעזרת השם שיצליח? הכנסות משמעותיות לחברה.

עודד רביבי : דובי, אני לא יודע להגיד לך כי אנחנו נמצאים ברמה שלפחות אחת לשבוע נפגשים עם אנשים שנראים מאוד מבטיחים לאחד משלושת הפרוייקטים הגדולים האלה. ברגע שאחד מהם נופל, אתה משנה פה את כל התמונה גם מבחינת הכנסות בארנונה, גם מבחינת מקומות תעסוקה, גם מבחינת ההכנסה שתהיה לחברה הכלכלית. אנחנו מנסים. להגיד לך שזה קל? זה לא קל.

דורון כהן : הפרוייקט של הקאונטרי קלאב, איפה הכסף של החברה הכלכלית? זה המועצה.

עודד רביבי : זה המשחק בין המועצה לבין החברה הכלכלית. המועצה לא יודעת להפעיל.

דורון כהן : אתה מדבר על ההפעלה.

עודד רביבי : זה השקעה, זה רק הוצאות. טוב, אם אין שאלות אז אנחנו ננעל את הישיבה. תודה רבה.

אדמונד חסין : אתם מאשרים את ההצגה של הדוח המילולי, הדוח הכספי?

עודד רביבי : לא צריכים לאשר. הבאת את זה בפניהם.

אדמונד חסין : הבאתי בפניכם.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר :

עודד רביבי